ISMN 979 – 0 – 9010044 – 0 – 5

9 790901 004405

Співанкы нашой мамкы ❖ Pesničky našej mamičky

Катка Романякова
і Марта Ржагова

Співанкы нашой мамкы

Katka Romaňáková
a Marta Řáhová

Pesničky našej mamičky

Občianske združenie Koliska колысочка

Катка Романякова і Марта Ржагова

Співанкы нашой мамкы

Katka Romaňáková a Marta Řáhová

Pesničky našej mamičky

Občianske združenie Kolíska колысочка

Prešov/Пряшів 2025

Реалізоване з фінанчнов підпоров Фонду на підпору культуры народностных меншын, 2025.
Realizované s finančnou podporou Fondu na podporu kultúry národnostných menšín, 2025.

© Авторкы: Катка Романякова і Марта Ржагова: Співанкы нашой мамкы
© Зоставитель і автор нотового запису: Мгр. Тімотей Федор
Одповідна редакторка, переклад Предслова із словацького до русиньского языка: ПгДр. Мгр. Люба Кралёва, Пг.Д.
Языкова редакторка русинського тексту: ПгДр. Кветослава Копорова, Пг.Д.
Языкова редакторка словацького тексту: Мгр. Станїслава Спачілова, ПгД.
© Ґрафічне оформлїня, ілустрації, обалка: Сергей Панчак
© Выдало ОЗ Колысочка – Kolíska як свою 19. публікацію
Тоту публікацію, ани нияку єй часть не мож репродуковати без поволїня властника авторьскых прав.
Выданя: перше
Пряшів 2025

© Autorky: Katka Romaňáková a Marta Ďáhová: Pesničky našej mamičky
© Zostavovateľ a autor notového zápisu: Mgr. Timotej Fedor
Zodpovedná redaktorka, preklad Predslovu zo slovenského do rusínskeho jazyka: PhDr. Mgr. Ľuba Kráľová, Ph.D.
Jazyková redaktorka rusínskeho textu: PhDr. Kvetoslava Koporová, PhD.
Jazyková redaktorka slovenského textu: Mgr. Stanislava Spáčilová, PhD.
© Grafická úprava, ilustrácie, obálka: Sergej Pančák
© Vydalo OZ Kolýsočka – Kolíska ako svoju 19. publikáciu
Túto publikáciu ani žiadnu jej časť nie je možné reprodukovať bez súhlasu majiteľa autorských práv.
Vydanie: prvé
Prešov 2025

ISMN 979 – 0 – 9010044 – 0 – 5

Obśah/Обсяг

Передслово – Співанковый репертоар на Скеюшу – Тімотей Федор 7
Predslov – Piesňový repertoár na Skejuši – Timotej Fedor 9
Од Марты і Каткы/Od Martŷ i Katkŷ /Od Marty a Katky 13
A tam dolov na doliňi 18
А там долов на долині
A tam dolov pri zelenŷm kr´ačku 20
А там долов прі зеленым крячку
Ani ne minula dvanasta hodina 22
Ані не мінула дванаста годіна
Bilŷj kŷň, bilŷj kŷň 24
Білый кынь, білый кынь
Červena ružŷčka 26
Червена ружычка
Ej, ide pošta, ide 27
Ей, іде пошта, іде
Červene jablučko 28
Червене яблучко
Ej, kapusta, kapusta 30
Ей, капуста, капуста
Ej, kebŷ ja jem znala 31
Ей, кебы я єм знала
Ej, zabiv perun popa 32
Ей, забів перун попа
Haňička konala 33
Ганічка конала
Hor´i chlopc´i 34
Горї, хлопцї
Idu hor´i dolov 35
Ідy горї долов
Ch tŷm skejušskŷm krajňim domi 36
Х тым скеюшскым крайнїм домі
A choc´ ja jem malejka, drŷbna 38
А хоць я єм малейка дрыбна
Ja parobok v mladŷm viku 40
Я паробок в младым віку
Jaj, Bože mŷj, toho ročku teraz 42
Яй, Боже мый, того рочку тераз
Ja rusiňska dïvočka 44
Я русіньска дївочка
Janči, Janči, bilŷj Janči 45
Янчі, Янчі, білый Янчі
Jedna, dva, tri 46
Єдна, два, трі
Juhasi, pajtasi 47
Югасі, пайтасі
Na hor´i dožď padat 49
На горї дождь падат
Kačur na doliňi 50
Качур на долині
Kebŷ ne ta ruža v lese 52
Кебы не та ружа в лесе
Ked jem išla chčera večur 54
Кед єм ішла хчера вечур
Ked jem išov do Budina 56
Кед єм ішов до Будіна
Ked sobi zaš´pŷvam 58
Кед собі зашьпывам
Ket š´a mŷj milejkŷj na vojnu brav 60
Кет шя мый мілейкый на войну брав
Kup mi, mamuš, sivŷ volŷ 62
Куп мі, мамуш, сівы волы
Lastŷvočka chčas rano ščeboče 64
Ластывочка хчас рано щебоче
Leťila pava prez horŷ 66
Летїла пава през горы
Letit chtašok 68
Летїт хташок
Ne piju paľunku 70
Не пію палюнку
Od Kamjunkŷ sŷpana dražočka 72
Од Камюнкы сыпана дражочка
Pase Vaňo dva volŷ 74
Пасе Ванё два волы
Pisav cisar´ sedlakŷm 76
Пісав цісарь седлакым
Piskam sobi na listočku 78
Піскам собі на лісточку
Pomočŷv mja, pomočŷv 80
Помочыв мя, помочыв
Priď do nas, priď do nas 81
Прідь до нас, прідь до нас
Pri levočskŷm kostele 82
Прі левочскым костеле
Skejušu, Skejušu 84
Скеюшу, Скеюшу

Stojit ver´ba nad vodoju 86
Стоїт верьба над водою
Šuhaju, šuhaju 87
Шугаю, шугаю
Š´idit chtašok na čerešňi 88
Шїдїт хташок на черешнї
Ta pr´ašovska kasarňa 90
Та пряшовска касарня
V Gabrinskŷm poľu 92
В Ґабрінскым полю
V kalinovŷm lese 94
В каліновым лесе
Už jem š´a nachodiv 96
Уж єм шя находів
Z tamtoj stranŷ jazera 98
З тамтой страны язера
Za jarečkom kapusta 100
За яречком капуста
Слово выдавателькы – Люба Кралёва 102
Slovo vydavateľky – Ľuba Kráľová 108

Співанковый репертоар на Скеюшу

Тімотей Федор

Скеюш (по румуньскы Scăiuș) є село, котре ся находить в Банатї, в Румуньску. Дакілько десятьроч было домовинов про Русинів із Камюнкы, Орябины і іншых русиньскых і словацькых локалїт. Із історії переселїня Русинів із Спіша до Банату не маєме достаточну кількость інформацій, зато выходиме з дат, котры сьме надобыли із розговорів із авторками того співанкового зборника.[1] Регіон Банат є історічнов територіёв днесь роздїленов меджі Сербію і Румунію. Быв під владов Турків іщі в першій половинї 18. стороча. Кедь го зась добила під свою адміністрацію і владу цісярьска дінастія Габсбургів, зачала там усаджовати передовшыткым нїмецькых жителїв. Зачатком 19. стороча приходить перша волна чеського жительства.[2] Подля устного поданя пришли Русины на Скеюш в половинї 19. стороча, а то в роцї 1844, причім в селї мали жыти із чеськыма міґрантами (Gecse et. Gecse, 2006, c. 1.0 – 38). Історічны памнятникы і устне поданя суть заєдно в тім, же мотіваціёв міґрантів заселити горьскый терен в тій области были два моменты. По перше - цїна тых земель на погранічу была низка (жебы на них мож было садити, было потребне їх наперед выкорчовати), а другым мотівачным моментом была высока боніта землї.[3]

Посередництвом той публікації попробуєме приближыти часть піснёвого/співанкового репертоара із села Скеюш. І кедь бы было потребне дослїджовати репертоар з музично-штруктуралного або музично-штілового погляду, при такій низкій кількости співанок (50), котры публікуєме в данім співнику, то не є можне. Нашым цїлём не є аналізовати, но посередництвом нотації представити нелем тексты співанок, но тыж мелодії, котры одражають музичне думаня Скеюшан.

Із співанок, вязаных із обрядовому фолклору, іде передовшыткым о співанкы, котры належать із свадьбяному цїклу або із хрестинам. Они мають часто жартовный (пере-

[1] Єдинов, дотеперь выданов публікаціёв, котра є присвячена Русинам в селї Скеюш, є тітул: *Skejuš – Skejušané – Skejušan: Rusínu v Chomutově, púvod, historie a současnost (Скеюш – Скеюшане – Скеюшан: Русинів в Хомутові походжїня, історія і сучасность*; 2016) од троїцї авторів І. Малиновой, Й. Отченашка і В. Лендєловой. Публікація окрем історії аналізує і фолклорный матеріал із села Скеюш презентованый фолклорнов ґрупов Скеюшан. Аналіза піснёвого репертоара є але роблена із языкового погляду.

[2] Містны Румуны чеськых жителїв называли *Пемі.* Із скомоленой нїмецькой назвы Чехів – *Böhm* (Gecse et. Gecse, 2006, s. 12).

[3] Высока боніта землї была інформаторков описана так: „На Скеюшу была барз уродна земля. І парадічкы там росли. Знате, што суть парадічкы?“ Розговор зо дня 15.7.2025.

важно ласцівный або і сатірічный) характер. На хрестинах ся часто співали і пияцькы співанкы, передовшыткым в женьскій інтерпретації. Із свадьбяному циклу ся нам подарило захопити і передгармонічны співанкы, котры мож зарядити ку так называным „свадьбяным нотам“. Хоць іде о передгармонічну штілову верству, не суть згодны із „свадьбяныма нотами“ із Камюнкы або Орябины.

Найвеце суть заступлены любовны співанкы, котры не звыкли быти вязаны на конкретны пригоды. З погляду штіловой верствы ся любовны співанкы находять скоро у вшыткых верствах. Выняток в нашім припадї творить ґрупа пастырьскых і збойницькых співанок, котры сьме затля в репертоарї не зазначіли. З еволучного погляду передгармонічны і переходны мелодії суть згодны з мелодіями розшырены главнї на Шарішу і на Спішу. Дакотры з любовных співанок суть означованы „із танцю чардаш“. Тоты співанкы были інформаторками означены як мелодії, на котры ся танцёвав паровый танець нового штілу – чардаш. Чардашы в нашім припадї мають штруктуру АА[5]БА і 4/4 метрум. Тым їх радиме із так называному новогорьскому штілу.

Далшыма значнї заступленыма співанками суть воєньскы реґрутьскы співанкы, котры суть переважно одразом переходного і гармонічного думаня. При тых піснях мож відїти надреґіоналный характер мелодій. Што є інтересне, в співанцї *Та пряшівска касарня* – ся в самій назві споминать/ють і касарня/касарнї в Пряшові, чім може предпокладати споїня містного жытельства з выходнов Словакіёв і по переселїню до Банату, а выдты до Чех.

Балады суть заступлены в меншій мірї, но три із них – *Ани не минула дванаста година, Писав цісярь селянам/ ґаздім і Летїв хташок* мож найти і в публікації од Анны Деревяниковой *Ľudové piesne obce Jarabina (Народны співанкы села Орябина)* (1987),[4] причім суть текстово ідентічны, но мелодічно суть згодны лем у верстві розвитку. Балады мають тыж надреґіоналный характер. Їх мелодії ся тыж барз легко піддають варіантности, зато не є нічім вынятковым, же сьме не зазначіли мелодічну контінуіту меджі Камюнков/Орябинов і Скеюшом.

Окрем тых народных співанок сьме до зборника зарядили і авторьскы співанкы Катарины Романяковой. Панї Романякова робить як довгорочна ведуча фолклорной ґрупы Скеюшан, єй тексты і мелодії суть згодны із характером народных співанок. Співанка Іду горї-долов – патрить із еміґрантьскым співанкам, причім мелодіка є ясно еволучнї старша. Звышны дві співанкы суть любовны і їх мелодіку мож зарядити ід новым гармонічным співанкам западоевропского штілу. Їх текст є єднозначно овпливненый чеськыма народныма/естрадныма любовныма співанками[5].

[4] Спомнянуты балады в співанковім зборнику од А. Деревяниковой суть на стр. 47, 51 і 52.

[5] Співанка Червена ружычка текстово выходить із знамой співанкы із згоднов назвов.

З метрічного погляду суть співанкы вольным, 2/4 або 4/4 метром. Інформаторкы споминають, же співанкы, котры мають быти рітмічны, ся могли в Скеюшу спомалити з прічіны незналости русиньского репертоару містныма ромскыма (румуньскыма) музикантами.[6] 4/4 метрум є притомне передовшыткым в чардашох.

Із співанковым репертоаром є споєный і танечный. Тот быв подля інформаторок овпливненый репертоаром сусїдячіх Румунів, зато, же містна ромска музика не познала мелодії скеюшскых Русинів,[7] і так Русины на Скеюшу танцёвали румуньскы танцї, як *Жок, Гора або Сорок.*[8] Танцёвав ся меджі іншым і паровый чардаш, котрый быв розшыреный в цїлім бывшім Угорьску.[9]

[6] Дакотры співанкы (напр. При Левочскым костеле і Єдна,два, три) в тім зборнику мають згодны мелодії із шарішскыма і спішскыма krucenymi/крученыма, но інформаторкы їх співали скорше у вольнім як у 2/4 метрї.

[7] „Там грали лем циґане, што мали гушьлї і тароґат.“ Із розговору 15. 7. 2025.

[8] Вшыткы спомнянуты суть круговыма (в Банатї і ланцковыма) танцями в розмаїтых темпах.

[9] Із словацького до русиньского языка переложыла Люба Кралёва.

Piesňový repertoár na Skejuši

Timotej Fedor

Skejuš (rum. Scăiuș) je obec nachádzajúca sa v Banáte v Rumunsku. Niekoľko desaťročí bola domovom pre Rusínov pôvodom z Kamienky, Jarabiny a iných lokalít. O histórii presídlenia Rusínov zo Spiša do Banátu nemáme dostatok informácií, preto vychádzame aj z údajov získaných rozhovormi s autorkami tejto piesňovej zbierky.[1] Región Banát je historickým územím dnes rozdeleným medzi Srbsko a Rumunsko. Bol ovládaný Turkami ešte v prvej polovici 18. storočia. Po znovudobytí prechádza pod správu Habsburgovcov, ktorí tam usadzujú prevažne nemeckých usadlíkov. Začiatkom 19. storočia prichádza prvá vlna českých usadlíkov.[2] Podľa ústneho podania prišli Rusíni do Skejuša v polovici 19. storočia, v roku 1844, pričom v obci vraj žili s českými prisťahovalcami (Gecse et Gecse, 2006, s. 10 – 38). Historic-

[1] Jedinou doteraz vydanou publikáciou venujúcou sa Rusínom v obci Skejuš je *Skejuš – Skejušané – Skejušan: Rusíni v Chomutově, původ, historie a současnost* (2016) od trojice autorov I. Malinovej, J. Otčenáška a V. Lendělovej. Publikácia okrem histórie rozoberá aj folklórny materiál z obce Skejuš prezentovaný folklórnou skupinou Skejušan. Analýza piesňového repertoáru je však robená z hľadiska jazykového.

[2] Miestni Rumuni nazývali českých usadlíkov *Pemi*. Ide o skomolený nemecký výraz pre Čechov – *Böhm* (Gecse et Gecse, 2006, s. 12).

ké zmienky aj ústne podanie sa zhodujú v motivácii migrantov osídliť pahorky v tejto oblasti. Okrem lacných pozemkov na pohraničí, ktoré bolo potrebné vyklčovať, bola motiváciou aj vysoká bonita pôdy.[3]

Prostredníctvom tejto publikácie sa pokúsime priblížiť časť z piesňového repertoáru z obce Skejuš. I keď by bolo potrebné skúmať repertoár z hudobnoštrukturálneho alebo hudobnoštýlového hľadiska, pri takom nízkom počte piesní, aký vychádza v tomto spevníku, t. j. 50, to nie je možné. Naším cieľom teda nie je analyzovať, ale prostredníctvom notácie predstaviť nielen texty piesní, ale taktiež melódie, ktoré odrážajú hudobné myslenie Skejušanov.

Z piesní viazaných k obradovému folklóru ide hlavne o piesne patriace k svadobnému cyklu alebo ku krstinám, ktoré majú často žartovný charakter (prevažne lascívny alebo aj satirický). Na krstinách sa často spievali aj piesne pijanské, hlavne v ženskej interpretácii. Zo svadobného cyklu sa nám podarilo zachytiť aj predharmonické piesne, ktoré možno zaradiť k tzv. „svadobným notám". Hoci ide o predharmonickú štýlovú vrstvu, nie sú zhodné so „svadobnými notami" z Kamienky alebo Jarabiny.

Najpočetnejšie sú zastúpené piesne ľúbostné, ktoré nezvykli byť viazané na konkrétne udalosti. Z hľadiska štýlovej vrstvy sa ľúbostné piesne vyskytujú takmer vo všetkých vrstvách. Výnimku v našom prípade tvorí skupina pastierskych a zbojníckych piesní, ktoré sme zatiaľ v repertoári nezaznamenali. Z vývinového hľadiska sa predharmonické a prechodné melódie zhodujú s melódiami rozšírenými najmä v Šariši a na Spiši. Niektoré z ľúbostných piesní sú označené „k tancu čardáš". Tieto piesne boli informátorkami označené ako melódie, na ktoré sa tancoval párový tanec nového štýlu – čardáš. Čardáše v našom prípade majú štruktúru AA^{5}BA a 4/4 metrum. Tým ich radíme k tzv. novohorskému štýlu.

Ďalšími početne zastúpenými piesňami sú vojenské a regrútske, ktoré sú prevažne odrazom prechodného a harmonického myslenia. Pri týchto piesňach možno badať nadregionálny charakter melódií. Čo je zaujímavosťou, v piesni *Ta prjašovska kasarňa* sa v samotnom názve spomína aj kasáreň v Prešove, čím je možné predpokladať spätosť miestneho obyvateľstva s východným Slovenskom aj po presídlení do Banátu a odtiaľ do Česka.

Balady sú zastúpené v menšej miere, avšak tri z nich – *Ani ne minula dvanacta hodina*, *Pisav cisar´ sedlakŷm* a *Leťiv chtašok* – možno nájsť aj v publikácii od A. Derevjaníkovej *Ľudové piesne obce Jarabina (Narodňi pisňi sela Orjabyny)* (1987)[4], pričom sú síce textovo zhodné, no melodicky sa zhodujú len vo vývojovej vrstve. Balady však majú tiež nadregionálny charakter. Takisto melódie veľmi ľahko podľahnú variantnosti, preto nie je ničím výnimočným, že sme nezaznamenali melodickú kontinuitu medzi Kamienkou/Jarabinou a Skejušom.

Okrem týchto ľudových piesní sme do zbierky zaradili aj autorské piesne od Kataríny Romaňákovej. Keďže pani Romaňáková pôsobí ako dlhoročná vedúca folklórnej skupiny Skejušan v Chomutove, jej texty a melódie sa zhodujú s charakterom ľudových piesní. Pieseň *Idu hor´i dolov* patrí k vysťahovaleckým, pričom melodika je jasne vývojovo staršia. Ostatné dve piesne sú ľúbostné a ich melodiku možno zaradiť k novým harmonickým piesňam západoeurópskeho štýlu. Ich text je jednoznačne ovplyvnený českými ľudovými/estrádnymi ľúbostnými piesňami.[5]

Z metrického hľadiska sú piesne spievané voľným, 2/4 alebo 4/4 metrom. Informátorky spomínajú, že piesne, ktoré majú byť rytmické, sa mohli v Skejuši spomaliť z dôvodu neznalosti rusínskeho repertoáru miestnymi rómskymi (rumunskými) muzikantmi.[6] 4/4 metrum je prítomné hlavne v čardášoch.

S piesňovým repertoárom súvisí aj tanečný. Ten bol podľa informátoriek ovplyvnený repertoárom susediacich Rumunov, pretože miestna rómska muzika neovládala melódie skejušských Rusínov,[7] a tak Rusíni na Skejuši tancovali rumunské tance ako *Joc* (čítaj žok), *Hora* alebo *Soroc*.[8] Tancoval sa však aj párový čardáš, ktorý bol rozšírený v celom bývalom Uhorsku.

[3] Vysoká bonita pôdy bola informátorkou opísaná takto: *„Na Skejušu bŷla barz urodna zem. I paradičkŷ tam rosli. Znate, što sut paradičkŷ?"*. Rozhovor zo dňa 15. 7. 2025.

[4] Spomenuté balady v piesňovej zbierke od A. Derevjaníkovej sú na stranách 47, 51 a 52.

[5] Pieseň *Červena ružýčka* textovo vychádza zo známej piesne so zhodným názvom.

[6] Niektoré piesne (napr. *Pri Levočskŷm kostele* a *Jedna, dva, tri*) v tejto piesňovej zbierke majú zhodné melódie so šarišskými a spišskými *krucenymi*, avšak informátorky ich spievali skôr vo voľnom ako 2/4 metre.

[7] *„Tam hrali lem cigane, što mali hušľi i tarogat."* Z rozhovoru 15. 7. 2025.

[8] Všetky spomenuté sú kruhovými (v Banáte aj reťazovými) tancami v rôznych tempách.

Marta Ŕáhová/Terezie Marťáková/Katka Romaňáková

Од Марты і Каткы

Найперше бы сьме хтїлі напісаті, же тоты нашы смутны і прекрасны шьпіванкы нас научілі мама з нянём, сестры, шваґрове, теты, уйкове, сестраніцї, стрыны, котры жылі в Румуньску, в дедынї Скаюш. Дїдо з бабом скоро гмерлі, так не знаме котры шьпіванкы шьпівалі оні.

Мыслїлі, же сут Словаце, але учітеле їм ґварілі, же сут Русіны - Лемкове. Шкода лем, же сьме шя тых шьпіванок повно не научілі або веце, як знаме.

Катка Романякова/Katka Romaňáková ▸

Скеюшан/Skejušan

Можеме повісті, же дякуєме Богу, же шя нашлі два добры люде, котры малі на нас час і хтїлі з намі тот співнік зробіті. Прішлі аж зо Словеньской, натачалі і слухалі нас.

Дякуєме з цїлого сердця панї Любі Кралёвій а Тімотеёві Федорові.

Марта Ржагова і Катка Романякова
із Хомутова

Марта Ржагова/Marta Řáhová ▸

Od Martŷ i Katkŷ

Najperše bŷ s´me chťili napisati, že totŷ našŷ smutnŷ i prekrasnŷ š´pivankŷ nas naučili mama z ňaňom, sestrŷ, švagrove, tetŷ, ujkove, sestranic´i, strŷnŷ, kotrŷ žŷli v Rumuňsku, v dedŷňi Scajuš/Skajuš. Ďido z babom skoro hmerli, tak ne zname, kotrŷ š´pivankŷ š´pivali oni.

Mŷsľili, že sut Slovace, ale učitele jim hvarili, že sut Rusinŷ - Lemkove. Škoda lem, že s´me š´a tŷch š´pivanok povno ne naučli abo vece, jak zname.

Možeme povisti, že ďakŷjeme Bohu, že š´a našli dva dobrŷ ľude, kotrŷ mali na nas čas i chťili z nami tot spivnik zrobiti. Prišli až zo Sloveňskoj, natačali i sluchali nas.

Ďakŷjeme z c´iloho serdc´a paňi Ľubi Kraľovij a Timotejovi Fedorovi.

Marta Řáhová i Katka Romaňáková
iz Chomutova

Скеюшан в Хомутові/Skejušan v Chomutove

Od Marty a Katky

Najskôr by sme chceli napísať, že tieto naše smutné a prekrásne piesne nás naučili mama s ockom, sestry, švagrovia, tety, ujovia, sesternice a stryné, ktorí žili v Rumunsku v dedine Scajuš/Skajuš. Dedko s babkou skoro zomreli, takže nevieme, ktoré pesničky spievali oni.

Mysleli si, že sú Slováci, ale učitelia im hovorili, že sú Rusíni – Lemkovia. Škoda len, že sme sa tých pesničiek veľa nenaučili alebo viac, ako ich poznáme.

Môžeme povedať, že ďakujeme Bohu za to, že sa našli dvaja dobrí ľudia, ktorí mali na nás čas a chceli s nami tento spevník urobiť. Prišli až zo Slovenska, natáčali a počúvali nás.

Ďakujeme z celého srdca pani Ľube Kráľovej a Timotejovi Fedorovi.

Marta Řáhová a Katka Romaňáková
z Chomutova

Катка Романякова/Katka Romaňáková ▸

Stánok so skejušskými suvernírmi

A tam dolov na doliňi /
А там долов на долінї

1. |: A tam dolov na doliňi, eja hoj, :|
   |: čornŷj havran vodu pije,
   čornŷj havran vodu pije, Bože mŷj. :|

1. |: А там долов на долінї, ея гой, :|
   |: чорный гавран воду піє,
   чорный гавран воду піє, Боже мый. :|

2. |: Pije pije popivaje, eja hoj, :|
   |: dva serdečka zarmučuje,
   dva serdečka zarmučuje, Bože mŷj. :|

3. |: Dva serdečka, štiri očka, eja hoj, :|
   |: budut plakat do puv ročka,
   budut plakat do puv ročka, Bože mŷj. :|

4. |: Od puv ročka do jeseňi, eja hoj, :|
   |: nič š´a šuhaj ne oženit,
   nič š´a šuhaj ne oženit, Bože mŷj.:|

5. |: Šuhaj, šuhaj, šuhajičku, eja hoj, :|
   |: ne žeň tŷ š´a toho ročku,
   ne žeň tŷ š´a toho ročku, Bože mŷj. :|

6. |: Toho ročku vŷjna bude, eja hoj, :|
   |: na što že ti žena bude,
   na što, že ti žena bude, Bože mŷj. :|

7. |: Choc´ bŷ ženu strilŷ brali, eja hoj, :|
   |: lem bŷ ďiti ne plakali,
   lem bŷ ďiti ne plakali, Bože mŷj. :|

2. |: Пије пије попіває, ея гой, :|
   |: два сердечка зармучує,
   два сердечка зармучує, Боже мый. :|

3. |: Два сердечка, штірі очка, ея гой, :|
   |: будут плакат до пув рочка,
   будут плакат до пув рочка, Боже мый. :|

4. |: Од пув рочка до єсенї, ея гой, :|
   |: ніч шя шугай не оженіт,
   ніч шя шугай не оженіт, Боже мый.:|

5. |: Шугай, шугай, шугаїчку, ея гой, :|
   |: не жень ты шя того рочку,
   не жень ты шя того рочку, Боже мый. :|

6. |: Того рочку выйна буде, ея гой, :|
   |: на што же ті жена буде,
   на што, же ті жена буде, Боже мый. :|

7. |: Хоць бы жену стрілы бралі, ея гой, :|
   |: лем бы дїті не плакалі,
   лем бы дїті не плакалі, Боже мый. :|

A tam dolov pri zelenŷm kr´ačku /
А там долов прі зеленым крячку

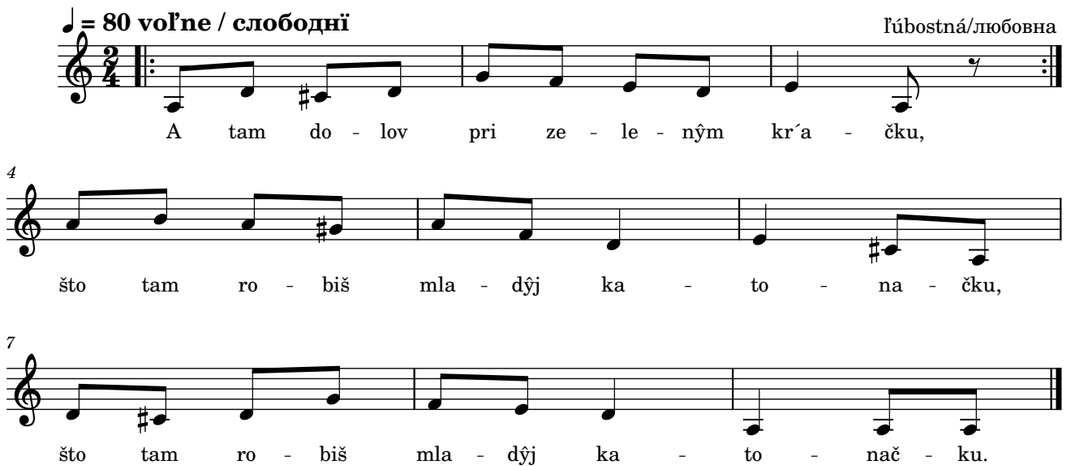

1. |: A tam dolov pri zelenŷm kr´ačku, :|
   |: što tam robiš, mladŷj katonačku. :|

2. |: Uču knižku a i egzecirku, :|
   |: a to všŷtko pro moju frajirku. :|

3. |: A to všŷtko, moja mila, pro tebe, :|
   |: že jem chodiv dva ročkŷ do tebe. :|

4. |: Jaku ja jem krasnu ženu dŷstav, :|
   |: jak bŷ mi jej Pan Bŷh z neba pŷslav. :|

5. |: Tri maľare hu nas nočovali, :|
   |: što mi moju milu maľovali. :|

1. |: А там долов прі зеленым крячку, :|
   |: што там робіш, младый катоначку. :|

2. |: Учу кніжку а і еґзецірку, :|
   |: а то вшытко про мою фраїрку. :|

3. |: А то вшытко, моя міла, про тебе, :|
   |: же єм ходів два рочкы до тебе. :|

4. |: Яку я єм красну жену дыстав, :|
   |: як бы мі єй Пан Быг з неба пыслав. :|

5. |: Трі маляре гу нас ночовалі, :|
   |: што мі мою мілу малёвалі. :|

Ani ne minula dvanasta hodina /
Ані не мінула дванаста година

1. Ani ne minula dvanasta hodina,
|: vstavaj, Magdalenko, :| vŷprovoď frajira.

2. Magdalenka vstala, ta š´a pozbirala,
|: svoho Matejička, :| vŷprovadzat mala.

3. Vŷprovodila ho na rozlučnu cestu,
|: ona nič ne znala, :| o svojim neščešču.

4. Ručku ji pristupiv, holovku odkrutiv,
|: až jej bile ťilo, :| od kosti leťilo.

5. Prišov vŷn do domu, svoji mati poviv,
|: že vŷn Magdalenku, :| mlynar´ovu zabiv.

6. A už Magdalenc´i zvonŷ vŷzvaňajut,
|: a i Maťejička, :| šandare lapajut.

7. A už Magdalenku do hrobu davajut,
|: a i Maťejička, :| na šibeň višajut.

8. A vŷ rodičove, kotrŷ ďiti mate,
|: ked š´a raz zaľubjat, :| pobrat š´a jim dajte.

1. Ані не мінула дванаста година,
|: вставай, Маґдаленко, :| выпроводь фраїра.

2. Маґдаленка встала, та шя позбірала,
|: свого Матєїчка, :| выпровадзат мала.

3. Выпроводіла го на розлучну цесту,
|: она ніч не знала, :| о своїм нещещу.

4. Ручку ї пріступів, головку одкрутів,
|: аж ей біле тїло, :| од кості летїло.

5. Прішов вын до дому, свої маті повів,
|: же вын Маґдаленку, :| млинарёву забів.

6. А уж Маґдаленцї звоны вызваняют,
|: а і Матєїчка, :| шандаре лапают.

7. А уж Маґдаленку до гробу дават,
|: а і Матєїчка, :| на шібень вішают.

8. А вы родічове, котры дїті мате,
|: кед шя раз залюбят, :| побрат шя їм дайте.

Bilŷj kŷň, bilŷj kŷň /
Білый кынь, білый кынь

1. Bilŷj kŷň, bilŷj kŷň,
   bile š´idlo nese,
   |: počekaj ňa, milušenko moja,
   ej, cholem ročok ešče. :|

2. Ja bŷ-m ťa čekala,
   ročok i puv druha,
   |: tŷ bŷ-s´ mene, tŷ bŷ-s´ mene ne vž´av,
   ej, bŷ mi haňba bŷla. :|

3. Haňba bŷ mi bŷla,
   a haňba dvojaka,
   |: že ja ďivča, že ja ďivča švarne,
   ej, a ľubju vojaka. :|

1. Білый кынь, білый кынь,
   біле шїдло несе,
   |: почекай ня, мілушенко моя,
   ей, холем рочок еще. :|

2. Я бы-м тя чекала,
   рочок і пув друга,
   |: ты бы-сь мене, ты бы-сь мене не вжяв,
   ей, бы мі ганьба была. :|

3. Ганьба бы мі была,
   а ганьба двояка,
   |: же я дївча, же я дївча шварне,
   ей, а любю вояка. :|

Červena ružýčka / Червена ружычка

Autorka: Katarína Romaňáková

1. Červena ružýčka kvitla toho jara,
|: mŷj milŷj š´a hňivat, Bože, to je pravda. :|

2. Ked jes´ š´a pohňivav, možeš š´a hňivati,
|: budeš tŷ, mŷj milŷj, za mnom banovati. :|

3. A iščý ne skŷnčiv konec´ toho ročku,
|: mŷj milŷj mi prišov večŷr ku obločku. :|

4. Otvor´, že mi, mila, otvor´, že mi dver´i,
|: nesu svoje serdce i dam ho lem tobi. :|

1. Червена ружычка квітла того яра,
|: мый мілый шя гнівать, Боже, то є правда. :|

2. Ќед єсь шя погнівав, можеш шя гніваті,
|: будеш ты, мый мілый, за мном бановаті. :|

3. А іщы не скынчів конець того рочку,
|: мый мілый мі прішов вечыр ку облочку. :|

4. Отворь, же мі, міла, отворь, же мі дверї,
|: несу своє сердце і дам го лем тобі. :|

Ej, ide pošta, ide/ Ей, іде пошта, іде

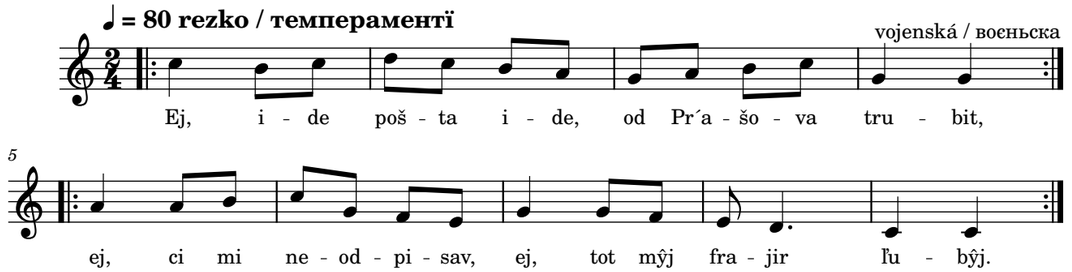

1. |: Ej, ide pošta, ide, od Pr´ašova trubit, :|
|: ej, ci mi ne odpisav, ej, tot mŷj frajir ľubŷj. :|

2. |: Ej, odpisav, odkazav, od Čornoho mor´a, :|
|: ej, lem š´a dobri spravŷj, ej, frajiročko moja. :|

3. |: Ej, ta ja š´a spravŷju jak š´a prinaležit, :|
|: ej, moje spravovaňa, ej, ch kolŷsanc´i ležit. :|

4. |: Ej, ležŷt ono ležŷt, už veci ne vstane, :|
|: ej, moje smutne serdce, ej, plakat ne prestane. :|

5. |: Ej, plačte očka, plačte, slŷzŷ zalivajte, :|
|: ej, koho ste ľubili, ej, toho zanechajte. :|

1. |: Ей, іде пошта, іде, од Пряшова трубіт, :|
|: ей, ці мі не одпісав, ей, тот мый фраїр любый. :|

2. |: Ей, одпісав, одказав, од Чорного моря, :|
|: ей, лем шя добрі справый, ей, фраїрочко моя. :|

3. |: Ей, та я шя справыю як шя пріналежіт, :|
|: ей, моє справованя, ей, х колысанцї лежіт. :|

4. |: Ей, лежыт оно лежыт, уж веці не встане, :|
|: ей, моє смутне сердце, ей, плакат не престане. :|

5. |: Ей, плачте очка, плачте, слызы залівайте, :|
|: ей, кого сте любілі, ей, того занехайте. :|

Červene jablučko /
Червене яблучко

1. Červene jablučko ch kešeňi mam,
koho rada vidim, tomu ho dam.
|: Červene je jako oheň,
hľadaj sobi, falešňiku, svoju roveň. :|

2. Ked počala na turňi hodina bit,
mala ja frajira, už ne mam nič.
|: Hľadajte ho, lapajte ho,
najdete hodinkŷ kolo neho. :|

3. Mala ja frajira hodinar´a,
što robiv hodinkŷ do cisar´a.
|: Jak počala hodina bit,
mala ja frajira, už ne mam nič. :|

4. Skočŷla do zahradkŷ, zaš´ala jem,
tri ružŷ červenŷ odtorhla jem,
|: A ti ružŷ voňat pekňe,
jak toto ďivčatko suš´idove. :|

1. Червене яблучко х кешенї мам,
кого рада відім, тому го дам.
|: Червене є яко огень,
глядай собі, фалешнїку, свою ровень. :|

2. Кед почала на турнї годіна біт,
мала я фраїра, уж не мам ніч.
|: Глядайте го, лапайте го,
найдете годінкы коло него. :|

3. Мала я фраїра годінаря,
што робів годінкы до цісаря.
|: Як почала годіна біт,
мала я фраїра, уж не мам ніч. :|

4. Скочыла до заградкы, зашяла єм,
трі ружы червены одторгла єм,
|: А ті ружы вонят пекнє,
як тото дївчатко сушїдове. :|

Ej, kapusta, kapusta / Ей, капуста, капуста

1. Ej, kapusta, kapusta,
ej, zelena nehusta,
|: ej, jaka naša chŷža,
ej, prez frajira pusta. :|

2. Ej ne zato je pusta,
ej, že jem ho ne mala,
|: ej, ale zato pusta,
ej, že-m ho zanechala. :|

3. Ej, frajiru, frajiru,
ej, ja tobi ne vir´u,
|: ej, že tŷ mene vozneš,
ej, ked š´a zostar´iju. :|

4. Ej, bo tŷ sobi vozneš,
ej, ďivčatko molode,
|: ej, a o mi už Pan Bŷh,
ej, na vikŷ zabude. :|

1. Ей, капуста, капуста,
ей, зелена негуста,
|: ей, яка наша хыжа,
ей, през фраїра пуста. :|

2. Ей не зато є пуста,
ей, же єм го не мала,
|: ей, але зато пуста,
ей, же-м го занехала. :|

3. Ей, фраїру, фраїру,
ей, я тобі не вірю,
|: ей, же ты мене вознеш,
ей, кед шя зостаріїо. :|

4. Ей, бо ты собі вознеш,
ей, дівчатко молоде,
|: ей, а о мі уж Пан Быг,
ей, на вікы забуде. :|

Ej, kebŷ ja jem znala / Ей, кебы я єм знала

1. Ej, kebŷ ja jem znala,
ej, kotra moja svekra,
|: ej, ta bŷ-m jej zavezla,
ej, na vož´i do pekla. :|

2. Ej, jak bŷ-m jej zavezla,
ej, tam bŷ-m jej drŷlila,
|: ej, žebŷ veci z pekla,
ej, ňigda ne vŷzr´ila. :|

3. Ej, jak bŷ-m jej zavezla,
ej, ta bŷ-m do nej buchla,
|: ej, žebŷ moja svekra,
ej, ňigda ne vŷkukla. :|

4. Ej, škoda ťa, Haňičko,
ej, škoda ťa za neho,
|: ej, huňa požŷčana,
ej, chološňi ne joho. :|

1. Ей, кебы я єм знала,
ей, котра моя свекра,
|: ей, та бы-м єй завезла,
ей, на вожї до пекла. :|

2. Ей, як бы-м єй завезла,
ей, там бы-м єй дрыліла,
|: ей, жебы веці з пекла,
ей, нїґда не вызрїла. :|

3. Ей, як бы-м єй завезла,
ей, та бы-м до ней бухла,
|: ей, жебы моя свекра,
ей, нїґда не выкукла. :|

4. Ей, шкода тя, Ганїчко,
ей, шкода тя за него,
|: ей, гуня пожычана,
ей, холошнї не ёго. :|

Ej, zabiv perun popa/
Ей, забів перун попа

1. Ej, zabiv perun popa,
ej, na tŷm pustŷm poľu,
|: ej, že mi ne spovidav,
ej, frajiročku moju. :|

2. Ej, frajiročko moja,
ej, ružýčko poľova,
|: ej, ked ja ťa ne vidžu,
ej, bolit mja holova. :|

3. Ej, bolit mja holova,
ej, napuperek čela,
|: ej, že s´me š´a ne zýšli,
ej, od chčera večera. :|

4. Ej, a ked s´me š´a zýšli,
ej, buďme jednoj mŷsľi,
|: ej, poďme na čerešňi,
ej, až na totŷ výšňi. :|

1. Ей, забів перун попа,
ей, на тым пустым полю,
|: ей, же мі не сповідав,
ей, фраїрочку мою. :|

2. Ей, фраїрочко моя,
ей, ружычко полёва,
|: ей, кед я тя не віджу,
ей, боліт мя голова. :|

3. Ей, боліт мя голова,
ей, напуперек чела,
|: ей, же сьме шя не зышлі,
ей, од хчера вечера. :|

4. Ей, а кед сьме ша зышлі,
ей, будьме єдной мыслї,
|: ей, подьме на черешнї,
ей, аж на тоты вышнї. :|

Haňička konala / Ганїчка конала

1. Haňička konala, iščŷ š´a prosila,
|: ci na druhŷm š´viťi parŷbci budete? :|

2. Budeme, budeme, tŷ, ľuba Haňičko,
|: budeme bož´kati tvoje bile ľičko. :|

3. Haňička konala, Jaňičko pri ňij stal,
|: ne konaj, Haňičko, radši ja skonam sam. :|

4. Našto š´a, parŷbci, do ňeba perete,
|: tam paľunkŷ ne je, što piti budete? :|

1. Ганїчка конала, іщы шя просіла,
|: ці на другым швітї парыбці будете? :|

2. Будеме, будеме, ты, люба Ганїчко,
|: будеме божькаті твоє біле лїчко. :|

3.Ганїчка конала, Янїчко прі нїй стал,
|: не конай, Ганїчко, радші я сконам сам. :|

4. Нашто шя, парыбці, до нєба перете,
|: там палюнкы не є, што піті будете? :|

Hor´i chlopc´i / Горї, хлопцї

1. Hor´i, chlopc´i, mŷ vojac´i budeme,
mŷ v Pr´ašovi vojovati budeme,
|: mŷ budeme vojovati,
mamc´i budut narikati žalostňe. :|

2. Moja mati na posteľi umirat,
vŷpusťte mi moho sŷna z Pr´ašova,
|: mŷ ti sŷna z Pr´ašova ne pustime,
pokľa tvŷj sŷn ch tým Prjašovi ne zhŷne. :|

3. Oj, jakŷj vŷn krasnŷj pohrib bude mat,
banda jemu na pohrobi bude hrat,
|: truhlu krasnu maľovanu,
literami vŷbivanu bude mat. :|

1. Горї, хлопцї, мы вояцї будеме,
мы в Пряшові воёвати будеме,
|: мы будеме воёваті
мамцї будут нарікаті жалостнє. :|

2. Моя маті на постелї умірат,
выпустьте мі мого сына з Пряшова,
|: мы ті сына з Пряшова не пустіме,
покля твый сын х тым Пряшові не згыне. :|

3. Ой, якый вын красный погріб буде мат,
банда єму на погробі буде грат,
|: труглу красну малёвану,
літерамі выбівану буде мат. :|

Idu hor´i dolov/ Іду горї долов

autor: Katarína Romaňáková

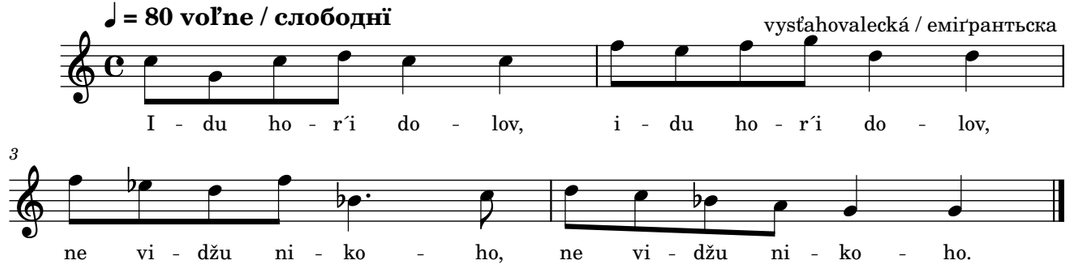

1.|: Idu hor´i dolov, :|
|: ne vidžu nikoho. :|

2.|: Kraje š´a mi serdce, :|
|: z žaľu velikoho. :|

3.|: Žaľi moji žaľi, :|
|: jak ste mja zajali. :|

4.|: Ne z jednoho bočku, :|
|: ale z každoj stranŷ. :|

5.|: Ľude or´ut, š´ijut, :|
|: a ja ch čudžim kraju. :|

6.|: Ľude mja ne znajut, :|
|: za nič mja ne majut. :|

7.|: Za nič mja ne majut, :|
|: bo-m tu nerodžena. :|

8.|: Plače moje serdce, :|
de moja krajina, de moja rodina.

1.|: Іду горї долов, :|
|: не віджу нікого. :|

2.|: Крає шя мі сердце, :|
|: з жалю велікого. :|

3.|: Жалї мої жалї, :|
|: як сте мя заялі. :|

4.|: Не з єдного бочку, :|
|: але з каждой страны.

5.|: Люде орют, шїют, :|
|: а я х чуджім краю. :|

6.|: Люде мя не знают, :|
|: за ніч мя не мают. :|

7.|: За ніч мя не мают, :|
|: бо-м ту нероджена. :|

8.|: Плаче моє сердце, :|
де моя країна, де моя родіна.

Ch tŷm skejušskŷm krajňim domi/
Х тым скеюшскым крайнїм домі

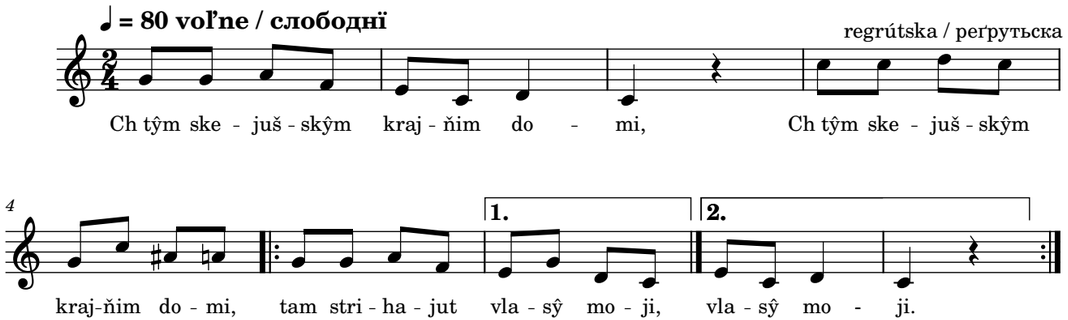

1. |: Ch tŷm skejušskŷm krajňim domi:|
   |: tam strihajut vlasŷ moji. :|

2. |: Vlasŷ moji stribro, zlato, :|
   |: panove ne dbajut na to. :|

1. |: Х тым скеюшскым крайнїм домі:|
   |: там стрігают власы мої. :|

2. |: Власы мої стрібро, злато, :|
   |: панове не дбают на то. :|

3. |: Do stremeňa mja vložŷli, :|
   |: ekzecirku mja učŷli :|

4. |: Uč š´a vojak ekzecirku, :|
   |: ne lem patri na frajirku. :|

5. |: Frajirka ti ne pomože, :|
   |: ked otec´, mati ne može. :|

6. |: Otec´, mati pomahali, :|
   |: radše bŷli, že mja vž´ali. :|

3. |: До стременя мя вложылі, :|
   |: екзецірку мя учылі :|

4. |: Уч шя вояк екзецірку, :|
   |: не лем патрі на фраїрку. :|

5. |: Фраїрка ті не поможе, :|
   |: кед отец, маті не може. :|

6. |: Отець, маті помагалі, :|
   |: радше былі, же мя вжялі. :|

A choc´ ja jem malejka, drŷbna /
А хоць я єм малейка дрыбна

1. Choc´ ja jem malejka drŷbna,
ale jem gazdŷňa dobra,
|: što najdu ch komor´i, ch košu,
všŷtko do korčmičkŷ znošu. :|

2. Zač tŷ ňa, mužŷčku biješ,
že rada paľunku piješ,
|: ne bij mja mužŷčku zato,
ta ja ti narobju nato. :|

3. Kup lem mi mužŷčku vina,
ne budu paľunku pila,
|: kup lem mi mužŷčku halvu,
dŷstanu do lička farbu. :|

1. Хоць я єм малейка дрїбна,
але єм ґаздыня добра,
|: што найду х коморї, х кошу,
вшытко до корчмічкы зношу. :|

2. Зач ты ня, мужычку бієш,
же рада палюнку піеш,
|: не бій мя мужычку зато,
та я ті наробю нато. :|

3. Куп лем мі мужычку віна,
не буду палюнку піла,
|: куп лем мі мужычку галву,
дыстану до лічка фарбу. :|

Ja parobok v mladým viku/
Я паробок в младым віку

1. |: Ja parobok v mladým viku,
ženiv bý-m š´a toho roku, :|
|: toho ročku, šej hoj, vojna bude,
na što, že mi žena bude. :|

2. |: Vojna bude i pomine,
naša ľubosť ne zahýne, :|
|: a ja výjdu, šej hoj, na Jadlovec,
budu volat, že jem gdovec´. :|

3. |: A de že je ta ulic´a,
što tam bývat ta gdovic´a, :|
|: ne ma ďiti, šej hoj, ani muža,
lem prokvitat ta jak ruža. :|

4. |: Jaka je to krasna ruža,
ked pobočkat žena muža, :|
|: iščý krajša, šej hoj, fialočka,
ked pobočkat frajiročka. :|

5. |: Frajiročko starodavna,
pro tebe mja ne chce žadna, :|
|: ci-s´ mi dašto, šej hoj, porobila,
žebý mja žadna ne chťila? :|

1. |: Я паробок в младым віку,
женів бы-м шя того року, :|
|: того рочку, шей гой,
война буде, на што, же мі жена буде. :|

2. |: Война буде і поміне,
наша любость не загыне, :|
|: а я выйду, шей гой, на Ядловец,
буду волат, же єм ґдовець. :|

3. |: А де же є та уліця,
што там бывat та ґдовіця, :|
|: не ма дїти, шей гой,
ані мужа, лем проквітат та як ружа. :|

4. |: Яка є то красна ружа,
кед побочкат жена мужа, :|
|: іщы крайша, шей гой,
фіалочка, кед побочкат фраїрочка. :|

5. |: Фраїрочко стародавна,
про тебе мя не хце жадна, :|
|: ці-сь мі дашто, шей гой,
поробіла, жебы мя жадна не хтїла? :|

Jaj, Bože mŷj, toho ročku teraz/
Яй, Боже мый, того рочку тераз

1. Jaj, Bože mŷj, toho ročku teraz,
   zaplače mi moje serdce neraz,
   |: z večera, do rana,
   vŷkvitla mi bila ruža z pohara. :|

2. Joj, Bože mŷj, toho ročku ešče,
   jak ja ne mam z tým ďivčatkom ščešče,
   |: z večera, do rana,
   vŷkvitla mi bila ruža z pohara. :|

1. Яй, Боже мый, того рочку тераз,
   заплаче мі моє сердце нераз,
   |: з вечера, до рана,
   выквітла мі біла ружа з погара. :|

2. Ёй, Боже мый, того рочку еще,
   як я не мам з тым дівчатком щеще,
   |: з вечера, до рана,
   выквітла мі біла ружа з погара. :|

3. Ne mam, ne mam, ale budu mati,
   jak z ňom budu peršu nočku spati.
   |: z večera, do rana,
   vŷkvitla mi bila ruža z pohara. :|

4. Peršu nočku ch tŷj novŷj posteľi,
   tam š´a moje serdce rozveselit,
   |: z večera, do rana,
   vŷkvitla mi bila ruža z pohara. :|

5. Čom tot Pan Bŷh starých ľudiv trešče,
   že š´a jim už ľubovati ne chce,
   |: z večera, do rana,
   vŷkvitla mi bila ruža z pohara. :|

6. Čom tot Pan Bŷh mladým ľud'om žehnat,
   že je jich ľubovaňu rad,
   |: z večera, do rana,
   vŷkvitla mi bila ruža z pohara. :|

7. Zaplačte mi za mojom slobodom,
   že mi pŷšla dolom bystrom vodom,
   |: zvečera, do rana,
   vŷkvitla mi bila ruža z pohara. :|

3. Не мам, не мам, але буду маті,
   як з нём буду першу ночку спаті.
   |: з вечера, до рана,
   выквітла мі біла ружа з погара. :|

4. Першу ночку х тый новый постелї,
   там шя моє сердце розвеселіт,
   |: з вечера, до рана,
   выквітла мі біла ружа з погара. :|

5. Чом тот Пан Быг старых людів треще,
   же шя їм уж любоваті не хце,
   |: з вечера, до рана,
   выквітла мі біла ружа з погара. :|

6. Чом тот Пан Быг младым люд'ом жегнат,
   же є їх любованю рад,
   |: з вечера, до рана,
   выквітла мі біла ружа з погара. :|

7. Заплачте мі за моём слободом,
   же мі пышла долом бистром водом,
   |: звечера, до рана,
   выквітла мі біла ружа з погара. :|

Ja rusiňska ďivočka/
Я русіньска дївочка

1. |: Ja rusiňska ďivočka, :|
   |: Rusinka moja mati. :|

2. |: Ona mene učila, :|
   |: rusiňskŷ š´pŷvati. :|

3. |: A ked chcete i ja vam, :|
   |: rusiňskŷ zaš´pŷvam. :|

4. |: Ja rusiňskoho chlopc´a, :|
   |: rada poobjimam. :|

1. |: Я русіньска дївочка, :|
   |: Русінка моя маті. :|

2. |: Она мене учіла, :|
   |: русіньскы шпываті. :|

3. |: А кед хцете і я вам, :|
   |: русіньскы зашпывам. :|

4. |: Я русіньского хлопця, :|
   |: рада пообїмам. :|

Janči, Janči, bilŷj Janči/
Янчі, Янчі, білый Янчі

1. Janči, Janči, bilŷj Janči,
   štos´ dokazav našŷj Haňc´i,
   |: naša Haňka ležit chora,
   treba iti po dochtora. :|

2. Po dochtora i po babu,
   najže ji dast daku radu,
   |: prišla baba povidati,
   že ne treba z milŷm spati. :|

3. Iď mi, babo, iď mi z očŷ,
   ne spala ja z milŷm h noči,
   |: ani h noči, ani h vo dne,
   lem trošečka na poludne. :|

1. Янчі, Янчі, білый Янчі,
   што-сь доказав нашый Ганьцї,
   |: наша Ганька лежіт хора,
   треба іті по дохтора. :|

2. По дохтора і по бабу,
   найже ї даст даку раду,
   |: прішла баба повідаті,
   же не треба з мілым спаті. :|

3. Ідь мі, бабо, ідь мі з очы,
   не спала я з мілым г ночі,
   |: ані г ночі, ані г во дне,
   лем трошечка на полудне. :|

Jedna, dva, tri / Єдна, два, трі

1. Jedna, dva, tri, štŷri, pjať, šŷsť,
sedem, osem, devjať, desjať,
|: jedenacta hodina,
ne bŷj š´a mja, moja mila. :|

2. Kebŷ-m ja š´a ťa bojala,
dver´ka bŷ-m ne otvir´ala,
|: ale š´a ťa ne boju,
š´milo dver´ka otvorju. :|

. 1. Єдна, два, трі, штырі, пять, шысть,
седем, осем, девять, десять,
|: єденацта годіна,
не бый шя мя, моя міла. :|

2. Кебы-м я шя тя бояла,
двер´ка бы-м не отвіряла,
|: але шя тя не бою,
шьміло двер´ка отворю. :|

3. Ked ti budut kazat, kazat,
priď š´a, mila, preukazat,
|: uvidiš tam miloho,
ale nič ti do neho. :|

4. Nič ti do mne, ni do tebe,
budeme mŷ dvoje h nebi,
|: ch tim nebeskim kraľovstvi,
konec´ našoj ľubosti. :|

5. Ľubost, ľubost, ľubostiva,
každomu je zavistliva,
|: jak mladomu, tak staromu,
iščŷ hŷrše duchovnomu. :|

3.Кед ті будут казат, казат,
прідь шя, міла, преуказат,
|: увідіш там мілого,
але ніч ті до него. :|

4. Ніч ті до мне, ні до тебе,
будеме мы двоє г небі,
|: х тім небескім кралёвстві,
конець нашой любості. :|

5. Любост, любост, любостіва,
каждому є завістліва,
|: як младому, так старому,
іщы гырше духовному. :|

Juhasi, pajtasi/ Югасі, пайтасі

1. Juhas´i, pajtas´i, de ste uvc´i pasli,
|: stratila-m fartušok, ci ste ho ne našli. :|

2. Našli s´me ho našli, ale ti ne dame,
|: na Skejušu jarmark, ta ti ho prodame. :|

3. Juhasi, vŷ ste psŷ, juhasi, vŷ ste psŷ,
|: vŷ ste moju lučku i tu otavičku vŷpasli. :|

4. Brešeš tŷ jako pes, brešeš tŷ jako pes,
|: ne bŷla to lučka, ani otavička, lem oves. :|

1. Югасі, пайтасі, де сте увцї паслі,
|: стратіла-м фартушок, ці сте го не нашлі. :|

2. Нашлі сьме го нашлі, але ті не даме,
|: на Скеюшу ярмарк, та ті го продаме. :|

3. Югасї, вы сте псы, югасї, вы сте псы,
|: вы сте мою лучку і ту отавічку выпаслі. :|

4.Брешеш ты яко пес, брешеш ты яко пес,
|: не была то лучка, ані отавічка, лем овес. :|

Na hor´i dožď padat / На горї дождь падат

1. |: Na hor´i dožď padat, na dolinc´i mlačka, :|
|: každa ďivka šumna, što ľubit zijačka. :|

2. |: Ne je to, ne je to, jako zijačkovi,:|
|: oblapit, pobož´kat, tak ide do školŷ. :|

3. |: Ked ide do školŷ, ma knižečku h ruce, :|
|: počekaj mja, mila, na zelenoj luce. :|

4. |:Ja bŷ-m t'a čekala, ale jes´ zijačok, :|
|: tŷ bŷ-s´ mja obleťiv jak viternŷj chtašok. :|

1. |: На горї дождь падат, на долінцї млачка, :|
|: каждa дївка шумна, што любіт зіячка. :|

2. |: Не є то, не є то, яко зіячкові,:|
|: облапіт, побожькат, так іде до школы. :|

3. |: Кед іде до школы, ма кніжечку г руце, :|
|: почекай мя, міла, на зеленой луце. :|

4. |:Я бы-м т'а чекала, але єсь зіячок, :|
|: ты бы-сь мя облетїв як вітерный хташок. :|

Kačur na doliňi/ Качур на долині

1. |: Kačur na doliňi, kačka vodu pije, :|
   2x |: kačur na ňu volat, :|
   |: vrat š´a, dušo moja. :|

2. |: A ja š´a ne vratim, bo š´a zradŷ bojim, :|
   2x |: ne bij š´a tŷ zradŷ, :|
   bo ja kačur mladŷj,
   dam ti dobroj radŷ. :|

3. |: Počekaj mja mila, na drevjanŷm mošťi, :|
   2x |: pŷšľu ja ti perko :|
   na rŷbjačŷm chvošťi. :|

4. |: Nejedna rŷbojka, dolo vodom išla, :|
   2x |: iščŷ jem ne viďiv, :|
   žebŷ perko nesla. :|

5. |: Lem tota ostatňa, tak mi povidala, :|
   2x|: že moje perečko, :|
   bŷstra voda vž´ala. :|

6. |: Bodaj tota voda, vše tak bŷstro išla, :|
   2x|: žebŷ moje perko, :|
   na krajik vŷnesla. :|

1. |: Качур на долині, качка воду піє, :|
   2x |: качур на ню волат, :|
   |: врат шя, душо моя. :|

2. |: А я шя не вратім, бо шя зрады боїм, :|
   2x |: не бій шя ты зрады, :|
   бо я качур младый,
   дам ті доброй рады. :|

3. |: Почекай мя міла, на древяным моштї, :|
   2x |: пышлю я ті перко :|
   на рыбячым хвоштї. :|

4. |: Неєдна рыбойка, доло водом ішла, :|
   2x |: іщы єм не відїв, :|
   жебы перко несла. :|

5. |: Лем тота остатня, так мі повідала, :|
   2x|: же моє перечко, :|
   быстра вода вжяла. :|

6. |: Бодай тота вода, вше так быстро ішла, :|
   2x|: жебы моє перко, :|
   на країк вынесла. :|

Kebŷ ne ta ruža v lese /
Кебы не та ружа в лесе

autor: Katarína Romaňáková

1. Kebŷ ne ta ruža v lese,
   chodila bŷ-m ďivkom išče, eja hoj,
   |: ale ruža zaškodila,
   žebŷ-m ďivkom ne chodila, Bože mŷj. :|

2. Každa ruža je pachňača,
   ale maje i bodľača, eja hoj,
   |: pride šuhaj, jej odtorhne
   a švarne ďivča oklame, Bože mŷj. :|

1. Кебы не та ружа в лесе,
   ходіла бы-м дївком іще, ея гой,
   |: але ружа зашкоділа,
   жебы-м дївком не ходіла, Боже мый. :|

2. Кажда ружа є пахняча,
   але має і бодляча, ея гой,
   |: пріде шугай, єй одторгне
   а шварне дївча окламе, Боже мый. :|

3. Šuhaj, šuhaj, što-s´ dokazav,
   že-s´ švarne ďivča oklamav, eja hoj,
   |: oklamav jes, obanŷješ,
   take ďivča už ne najdeš, Bože mŷj. :|

4. Mila moja nič ne mame,
   lem što na š´a spozir´ajme, eja hoj,
   |: ľipšŷ našŷ dva pozorŷ,
   jak dačiji štiri volŷ, Bože mŷj. :|

5. Štiri volŷ len do jarma,
   naša ľubosť ne dodavna, eja hoj,
   |: štiri volŷ lem do pluha,
   naša ľubosť ne do dluha, Bože mŷj. :|

6. Naša ľubosť tiľko platit,
   jak tot grajcar što š´a stratit, eja hoj,
   |: grajcar stratiš, ne najde š´a,
   naša ľubosť rozŷjde š´a, Bože mŷj. :|

3. Шугай, шугай, што-сь доказав,
   же-сь шварне дївча окламав, ея гой,
   |: окламав єс, обаныєш,
   таке дївча уж не найдеш, Боже мый. :|

4. Міла моя ніч не маме,
   лем што на шя спозіряйме, ея гой,
   |: лїпшы нашы два позоры,
   як дачії штірі волы, Боже мый. :|

5. Штірі волы лен до ярма,
   наша любость не додавна, ея гой,
   |: штірі волы лем до плуга,
   наша любость не до длуга, Боже мый. :|

6. Наша любость тілько платіт,
   як тот ґрайцар што шя стратіт, ея гой,
   |: ґрайцар стратіш, не найде шя,
   наша любость розыйде шя, Боже мый. :|

Ked jem išla chčera večur/
Кед єм ішла хчера вечур

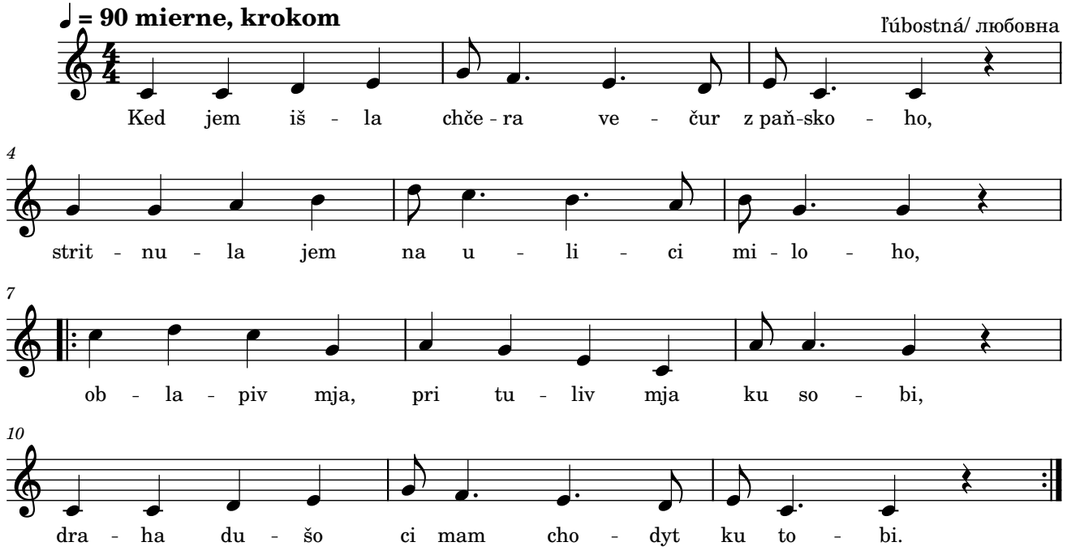

1. Ked jem išla chčera večur z paňskoho,
stritnula jem na ulic´i miloho,
|: oblapiv mja, prituliv mja ku sobi,
draha dušo, ci mam chodit ku tobi. :|

2. Možeš chodit každýj večur abo ňi,
tvoje ličko rumeňije, moje ňi,
|: tobi kvitne za kalapom z ružý kvit,
a mi hŷne, falešniku, z tobom š´vit. :|

3. Ked jem išov chčera večur z valala,
skočili do mene tri psŷ z kašara,
|: oj, Bože mýj, už mňa ž´iďat totý psý,
mila moja, premilena, tverdo spi. :|

4. Ked jem išov chčera večur z valala,
ne dali mi vodu piti z koršova,
|: aj mi dali sladke vino z pohara,
žebý jem tam prenocovav do rana. :|

1. Кед єм ішла хчера вечур з паньского,
стрітнула єм на уліці мілого,
|: облапів мя, прітулів мя ку собі,
драга душо, ці мам ходіт ку тобі. :|

2. Можеш ходіт каждый вечур або нї,
твоє лічко руменїе, моє нї,
|: тобі квітне за калапом з ружы квіт,
а мі гыне, фалешніку, з тобом шьвіт. :|

3. Кед єм ішов хчера вечур з валала,
скочылі до мене трі псы з кашара,
|: ой, Боже мый, уж мня жїдят тоты псы,
міла моя, премілена, твердо спі. :|

4. Кед єм ішов хчера вечур з валала,
не далі мі воду піті з коршова,
|: ай мі далі сладке віно з погара,
жебы єм там преноцовав до рана. :|

Ked jem išov do Buďina/
Кед єм ішов до Будїна

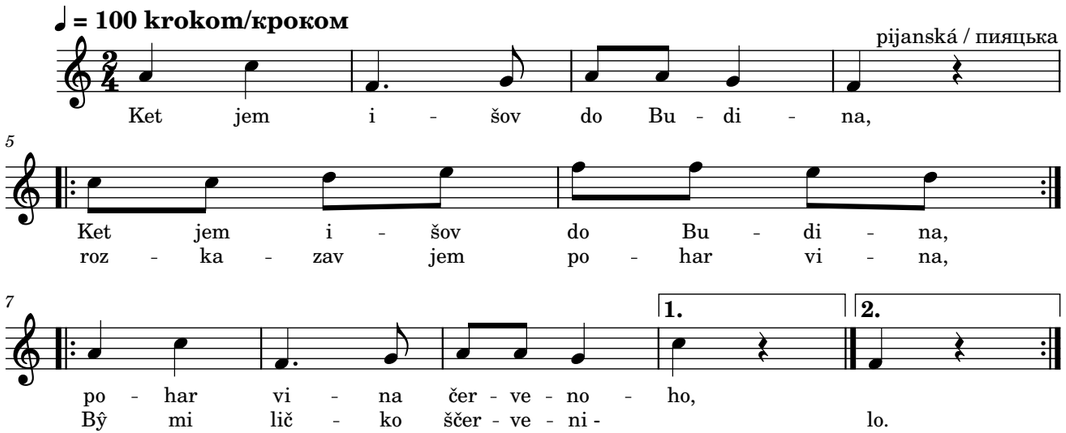

1. |: Ked jem išov do Budina, :|
rozkazav jem pohar vina,
pohar vina červenoho,
bŷ mi ličko sčerveňilo.

2. |: Ked jem išov prez Košŷc´í, :|
rozkazav jem šligovic´i,
šligovic´i, šligovic´í,
z toj sloveňskoj palenic´i.

3. |: Naša mama nam hvarili, :|
že naš ňaňo š´a opili,
a naš ňaňo š´a opili,
prišli domu, ďiti bili.

4. |: A tam dolov pri potočku, :|
pijut chlopc´i paľunočku,
jednŷ pijut, druhŷ hrajut,
treťi ďivča nahvar´ajut.

1. |: Кед єм ішов до Будіна, :|
розказав єм погар віна,
погар віна червеного,
бы мі лічко счервенїло.

2. |: Кед єм ішов през Кошыцї, :|
розказав єм шліґовіцї,
шліґовіцї, шліґовіцї,
з той словеньской паленіцї.

3. |: Наша мама нам гварілі, :|
же наш нянё шя опілі,
а наш нянё шя опілі,
прішлі дому, дїті білі.

4. |: А там долов прі поточку, :|
піют хлопцї палюночку,
єдны піют, другы грают,
третї дївча нагваряют.

Ked sobi zaš´pŷvam/ Кед собі зашыпывам

1. |: Ked sobi zašpŷvam večŷr na valale,
|: ej, eja hoja, nejeden mŷj frajir,
nejeden mŷj frajir z poščŷločkŷ vstane. :|

2. |: Z poščiločkŷ vstane, ide š´a š´mijuči, :|
|: ej, eja hoja, bo joho frajirka,
bo joho frajirka chodit š´pivajuči. :|

3. |: Beťar tot parobok, što mat kalap na bok, :|
|: ej, eja hoja, a ja beťar ďivka,
a ja beťar ďivka bo-m joho frajirka. :|

4. |: Z daleka ja poznam, de mŷj frajir kosit, :|
|: ej, eja, hoja, bo vŷn na každŷj deň,
bo vŷn na každŷj deň čornŷj lajbik nosit. :|

1. |: Кед собі зашпывам вечыр на валале,
|: ей, ея гоя, неєден мый фраїр,
неєден мый фраїр з пощылочкы встане. :|

2. |: З пощілочкы встане, іде шя шьміючі, :|
|: ей, ея гоя, бо його фраїрка,
бо його фраїрка ходіт шьпіваючі. :|

3. |: Бетяр тот паробок, што мат калап на бок, :|
|: ей, ея гоя, а я бетяр дївка,
а я бетяр дївка бо-м його фраїрка. :|

4. |: З далека я познам, де мый фраїр косіт, :|
|: ей, ея, гоя, бо вын на каждый день,
бо вын на каждый день чорный лайбік носіт. :|

Ket š´a mŷj milejkŷj na vojnu brav /
Кет шя мый мілейкый на войну брав

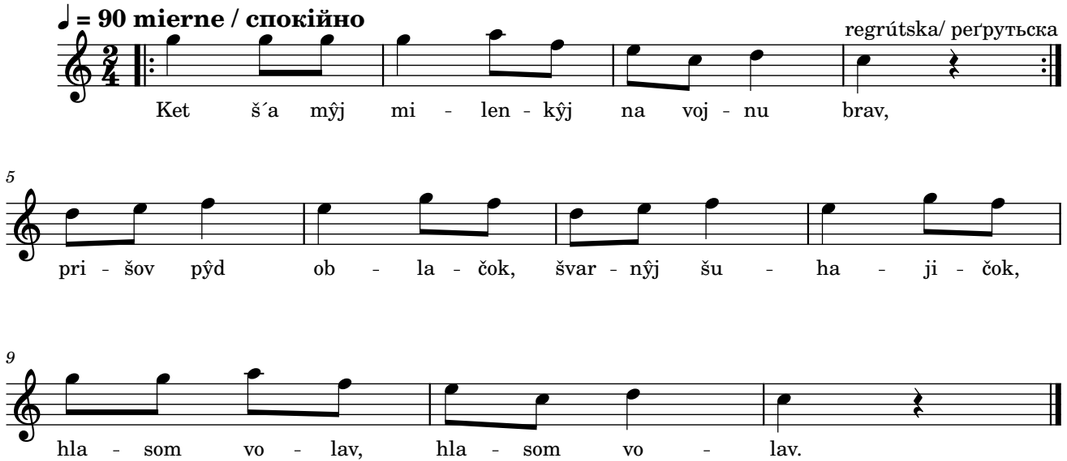

1. |: Ked š´a mŷj milejkŷj na vojnu brav, :|
prišov pŷd oblačok, švarnŷj šuhajičok,
hlasom volav, hlasom volav.

2. |: Vŷjdi von, vŷjdi von, zlatŷj kvitku, :|
naber soj zlaceňa, mile poťišeňa,
na ostatku, na ostatku.

3. |: Vŷšla von, vŷšla von, zaplakala, :|
čoho-m ja š´a, Bože, dočekala, žebŷ-m ja zlaceňa,
mile poťišeňa, nazad brala.

4. |: Jak vŷšov na horu, tak vŷstr´iliv, :|
až mu do dedinŷ, až mu do dedinŷ,
hlas udariv, hlas udariv.

5. |: Ne str´íľaj, ne puškaj, už je dar´mo, :|
už š´a ti ďivčatko, už š´a ti ďivčatko,
ne distane, ne distane.

6. |: Ked š´a mi ďivčatko ne distane, :|
š´idam na koňička, buď zdrava Haňičko,
už je dar´mo, už je dar´mo.

1. |: Кед шя мый мілейкый на войну брав, :|
прішов пыд облачок, шварный шугаїчок,
гласом волав, гласом волав.

2. |: Выйді вон, выйді вон, златый квітку, :|
набер сой злаценя, міле потїшеня,
на остатку, на остатку.

3. |: Вышла вон, вышла вон, заплакала, :|
чого-м я шя, Боже, дочекала, жебы-м я
злаценя, міле потїшеня, назад брала.

4. |: Як вышов на гору, так выстрїлів, :|
аж му до дедіны, аж му до дедіны,
глас ударів, глас ударів.

5. |: Не стрїляй, не пушкай, уж є дарьмо, :|
уж шя ті дївчатко, уж шя ті дївчатко,
не дістане, не дістане.

6. |: Кед шя мі дївчатко не дістане, :|
шїдам на конїчка, будь здрава Ганїчко,
уж є дарьмо, уж є дарьмо.

Kup mi, mamuš, sivŷ volŷ/
Куп мі, мамуш, сівы волы

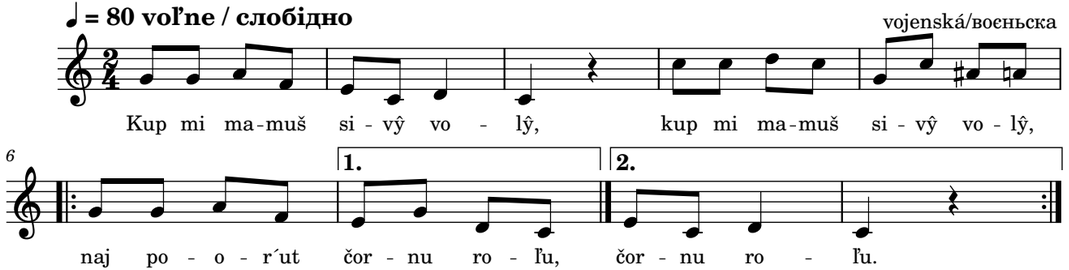

1. |: Kup mi, mamuš, sivŷ volŷ, :|
   |: naj poor´ut čornu roľu. :|

2. |: Čorna roľa neorana, :|
   |: lem z kuľami zaš´ijana. :|

3. |: Leťit kuľa za kuľami, :|
   |: krov š´a ľije jaročkami. :|

4. |: A ch tŷj krovi vojak ležit, :|
   |: ch pravŷj ruc´i šabľu deržit. :|

1. |: Куп мі, мамуш, сівы волы, :|
   |: най поорют чорну ролю. :|

2. |: Чорна роля неорана, :|
   |: лем з кулямі зашїяна. :|

3. |: Летїт куля за кулямі, :|
   |: кров шя лїє ярочкамі. :|

4. |: А х тый крові вояк лежіт, :|
   |: х правый руцї шаблю держіт. :

5. |: Ne erži koňu nado mnoju, :|
   |: odnes´ mami novinoju. :|

6. |: Najže vozne pisku žmeňu, :|
   |: naj rozš´ije po kameňu. :|

7. |: Jak iz pisku žŷtko zŷjde, :|
   |: chtovdŷ jej sŷn z vojnŷ pride. :|

8. |: Oj, Bože mŷj, už ne schodit, :|
   |: ani mŷj sŷn ne prichodit. :|

5. |: Не ержі коню надо мною, :|
   |: однесь мамі новіною. :|

6. |: Найже возне піску жменю, :|
   |: най розшїє по каменю. :|

7. |: Як із піску жытко зыйде, :|
   |: хтовды єй сын з войны пріде. :

8. |: Ой, Боже мый, уж не сходіт, :|
   |: ані мый сын не пріходіт. :|

Lastŷvočka chčas rano ščeboče / Ластывочка хчас рано щебоче

1. Lastŷvočka chčas rano ščeboče,
   jasno slunko vŷchodit,
   patri, mila, do mesta Lemberku,
   už š´a Janči prechodit.

2. Prechodit š´a po misťi Lemberku,
   lem mu šabľa štelŷje,
   patri, mila, do mista Lemberku,
   už š´a Janči šnurŷje.

1. Ластывочка хчас рано щебече,
   ясно слунко выходіт,
   патрі, міла, до места Лемберку,
   уж шя Янчі преходіт.

2. Преходіт шя по містї Лемберку,
   лем му шабля штелые,
   патрі, міла, до міста Лемберку,
   уж шя Янчі шнурые.

3. Šnurŷje š´a zlatŷma šnurami,
   lem mu slŷzŷ chpadajut,
   patri, mila, do mista Lemberku,
   už mu mundur davajut.

4. Davajut mu cilŷj mundur joho
   i koňička vranoho,
   patri, mila, do mista Lemberku,
   už soj š´idat na neho.

5. A jak š´idav na vranoho koňa,
   tri raz š´a z nym obernuv,
   ostaň, mila, ostaň, mila, zdrava,
   budeš moja abo ňi.

3. Шнурые шя златыма шнурамі,
   лем му слызы хпадают,
   патрі, міла, до міста Лемберку,
   уж му мундур дават.

4. Дават му цілый мундур ёго
   і конїчка враного,
   патрі, міла, до міста Лемберку,
   уж сой шїдат на него.

5. А як ш´ідав на враного коня,
   трі раз шя з ним обернув,
   остань, міла, остань, міла, здрава,
   будеш моя або нї.

Leťila pava prez horŷ /
Летїла пава през горы

1. |: Leťila pava prez horŷ, :|
   |: ku svoji milŷj, roztomilenŷj materi. :|

2. |: A tam veš´iľa stojalo, :|
   |: dvanac hudačkŷv, trinac trumbačkŷv jim hralo. :|

3. |: Hrajte hudaci vesele, :|
   |: pokľa mŷj vinok, zlata partička na hlave. :|

1. |: Летїла пава през горы, :|
   |: ку свої мілый, розтоміленый матері. :|

2. |: А там вешїля стояло, :|
   |: дванац гудачкыв, трінац трумбачкыв їм грало. :|

3. |: Грайте гудаці веселе, :|
   |: покля мый вінок, злата партічка на главе. :|

4. |: Bo jak š´a vinka pozbudu, :|
   |: ani na poľi taka vesela ne budu. :|

5. |: Mačala vinok v rosoľi, :|
   |: pomočŷla ho, otočŷla ho po stoľi. :|

6. |: Lapaj, mamičko vinočok, :|
   |: z červenoj ružŷ, zelenoj rutŷ serdečok. :|

7. |: A ja ho lapat ne budu, :|
   |: bo pred slŷzami a i pred žaľom ne možu. :|

4. |: Бо як шя вінка позбуду, :|
   |: анї на полї така весела не буду. :|

5. |: Мачала вінок в росолї, :|
   |: помочыла го, оточыла го по столї. :|

6. |: Лапай, мамічко віночок, :|
   |: з червеной ружы, зеленой руты сердечок. :|

7. |: А я го лапат не буду, :|
   |: бо пред слызамі а і пред жалём не можу. :|

Letit chtašok / Летїт хташок

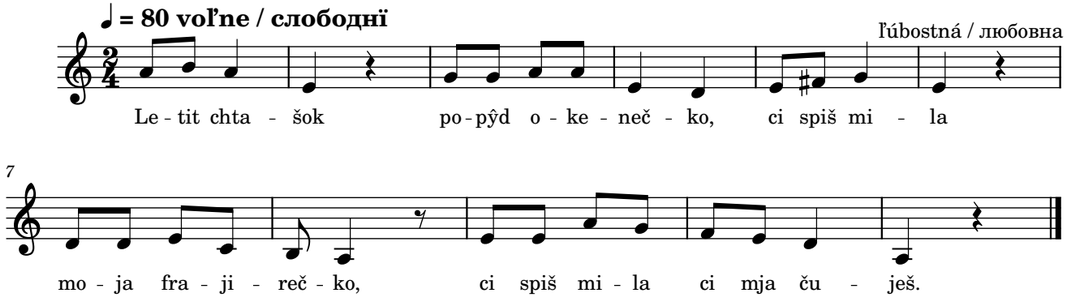

1. Letit chtašok popŷd okenečko,
ci spiš mila, moja frajirečko,
ci spiš mila, ci mja čuješ.

2. Ne spju, ne spju, ja ťa dobr´i čuju,
ale ja ti otvorit ne možu,
bo miloho na vojňi mam.

1. Летїт хташок попыд оченечко,
ці спіш міла, моя фраїречко,
ці спіш міла, ці мя чуєш.

2. Не спю, не спю, я тя добрї чую,
але я ті отворіт не можу,
бо мілого на войнї мам.

3. Jak oni š´a dvoje dohvar´ali,
ta oni š´a po hlasu poznali,
prehorejko zaplakali.

4. Vitaj, milŷj, z dalekoj krajinŷ,
povidž že mi toj novoj novinŷ,
jak že š´a ti tam vodilo.

5. Vodilo š´a, ale ne barz dobr´i,
porubane to serdečko moje,
porubane, posekane.

6. Iď, Haňičko, do toj apatŷkŷ,
prines že mi všelijakŷ ľikŷ,
všelijakŷ medecinŷ.

7. Ňiž Haňička do toj apatŷkŷ pryšla,
ta z Jaňička draha duša vŷšla,
už jes´ Janči dobojovav.

3. Як оні шя двоє догварялі,
та оні шя по гласу позналі,
прегорейко заплакалі.

4. Вітай, мілый, з далекой країны,
повідж же мі той новой новіны,
як же шя ті там воділо.

5. Воділо шя, але не барз добрї,
порубане то сердечко моє,
порубане, посекане.

6. Ідь, Ганїчко, до той апатыкы,
прінес же мі вшеліякы лїкы,
вшеліякы медеціны.

7. Нїж Ганїчка до той апатыкы пришла,
та з Янїчка драга душа вышла,
уж єсь Янчі добоёвав.

Ne piju paľunku / Не пію палюнку

1. |: Ne piju paľunku, ej, lem palenu vodu, :|
|:ne ľubim ďivčatko, ne ľubim ďivčatko,
ne ľubim ďivčatko, ej, lem joho podobu. :|

2. |: Ďivčatko, ďivčatko, ej, zrobiv bŷ-m ti čačko, :|
|: z ručkami, z nožkami, z ručkami, z nožkami,
z ručkami, z nožkami, ej, z čornŷma očkami. :|

3. |: Čornŷ očka grečnŷ, ej, ale sut falešnŷ, :|
|:a sivŷ grečňišŷ a sivŷ grečňišŷ,
a sivŷ grečňišŷ, ej, storaz falešňišŷ. :|

4. |: Falešna-s´, moja mila, ej, falešnu dušu maš, :|
|: ked mja vŷprovadžaš, ked mja vŷprovadžaš,
ked mja vŷprovadžaš, ej, vše š´a kľamkŷ trimaš. :|

5. |: Čom bŷ ja š´a milŷj, ej, kľamkŷ ne trimala, :|
|: vera ja š´a boju, vera ja š´a boju,
vera ja š´a boju, ej, tvojoho sklamaňa. :|

1. |: Не пію палюнку, ей, лем палену воду, :|
|: не любім дівчатко, не любім дівчатко,
не любім дівчатко, ей, лем його подобу. :|

2. |: Дівчатко, дівчатко, ей, зробів бы-м ті чачко, :|
|: з ручкамі, з ножкамі, з ручкамі, з ножкамі,
з ручкамі, з ножкамі, ей, з чорныма очкамі. :|

3. |: Чорны очка ґречны, ей, але сут фалешны, :|
|:а сівы ґречнїшы а сівы ґречнїшы,
а сівы ґречнїшы, ей, стораз фалешнїшы. :|

4. |: Фалешна-сь, моя міла, ей, фалешну душу маш, :|
|: кед мя выпроваджаш, кед мя выпроваджаш,
кед мя выпроваджаш, ей, вше шя клямкы трімаш. :|

5. |: Чом бы я шя мілый, ей, клямкы не трімала, :|
|: вера я шя бою, вера я шя бою,
вера я шя бою, ей, твоёго скламаня. :|

Od Kamjunkŷ sŷpana dražočka /
Од Камюнкы сыпана дражочка

1. Od Kamjunkŷ sŷpana dražočka,
   po ňij ide moja frajiročka.

2. Od Kamjunkŷ dožď ide, dožď ide,
   už mŷj milŷj ne pride, ne pride.

1. Од Камюнкы сыпана дражочка,
   по нїй іде моя фраїрочка.

2. Од Камюнкы дождь іде, дождь іде,
   уж мый мілый не пріде, не пріде.

3. Ked ne pride, priletit, priletit,
   ked ne vo dne, ta h noči, ta h noči.

4. Ked ne pridu, ta naj pride mila,
   žebŷ ona mja tamok viďila.

5. Naj soj š´ade na vranoho koňa,
   a naj pride, draha, duša moja.

6. Jak tam prišla, už ho tam ne našla,
   lem totu krov, što mu z hlavŷ vyšla.

3. Кед не пріде, прілетіт, прілетіт,
   кед не во дне, та г ночі, та г ночі.

4. Кед не пріду, та най пріде міла,
   жебы она мя тамок відїла.

5. Най сой шяде на враного коня,
   а най пріде, драга, душа моя.

6. Як там прішла, уж го там не нашла,
   лем тоту кров, што му з главы вышла.

Pase Vaňo dva volŷ/
Пасе Ванё два волы

1. Pase Vaňo dva volŷ, u haju,
   pase Vaňo dva volŷ,
   |: na zelenij lucerňi, :| u haju.

2. Prišli k nemu hajduci, u haju,
   prišli k nemu hajduci,
   |: to skejušskŷ zbojnici, :|u haju.

1. Пасе Ванё два волы, у гаю,
   пасе Ванё два волы,
   |: на зеленій луцернї, :| у гаю.

2. Прішлі к нему гайдуці, у гаю,
   прішлі к нему гайдуці,
   |: то скеюшскы збойніці, :|у гаю.

3. Daj nam, Vaňu, halenu, u haju,
   daj nam, Vaňu, halenu,
   |: vŷpas jes´ nam lucernu, :| u haju.

4. Halenu ja vam ne dam, u haju,
   halenu ja vam ne dam,
   |: ja ša z vami dojidnam, :| u haju.

5. Tak š´a dovho jidnali, u haju,
   tak š´a dovho jidnali,
   |: až Jaňička zabili, :| u haju.

6. Ležŷt Vaňo zabitŷj, u haju,
   ležŷt Vaňo zabitŷj,
   |: z rozmarinom zakrŷtŷj, :| u haju.

3. Дай нам, Ваню, галену, у гаю,
   дай нам, Ваню, галену,
   |: выпас єсь нам луцерну, :| у гаю.

4. Галену я вам не дам, у гаю,
   галену я вам не дам,
   |: я шя з вамі доїднам, :| у гаю.

5. Так шя довго їдналі, у гаю,
   так шя довго їдналі,
   |: аж Янїчка забілі, :| у гаю.

6. Лежіт Ванё забітый, у гаю,
   лежіт Ванё забітый,
   |: з розмаріном закрытый, :| у гаю.

Pisav cisar´ sedlakŷm /
Пісав цісарь седлакым

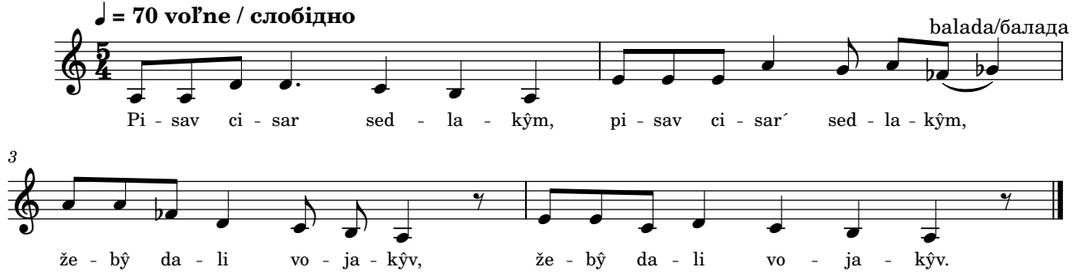

1. |: Pisav cisar´ sedlakŷm, :|
   |: žebŷ dali vojakŷv. :|

2. |: A sedlak š´a zastarav, :|
   |: š´av soj za stŷl, zaplakav. :|

3. |: Odkaľ ja dam vojačka, :|
   |: ked ja ne mam sŷnačka. :|

4. |: Mam ja doma tri dcerŷ, :|
   |: ci bŷ vojovat chťili :|

1. |: Пісав цісарь седлакім, :|
   |: жебы далі воякыв. :|

2. |: А седлак шя застарав, :|
   |: шяв сой за стыл, заплакав. :|

3. |: Одкаль я дам воячка, :|
   |: кед я не мам сыначка. :|

4. |: Мам я дома трі дцеры, :|
   |: ці бы воёват хтїлі :|

5. |: A tŷ, dcero, najstarša, :|
   |: tŷ do vojnŷ najradša. :|

6. |: Ja, tatičku, ne pŷjdu, :|
   |: ja vojovat ne budu. :|

7. |: Bo ja serdca mjahkoho, :|
   |: ne zabiju nikoho. :|

8. |: A tŷ, dcero, seredňa, :|
   |: tŷ do vojnŷ peredňa. :|

9. |: Ja, tatičku, ne pŷjdu, :|
   |: ja vojovat ne budu. :|

10. |: Bo ja serdca mjahkoho, :|
    |: ne zabiju nikoho. :|

11. |: Iď tŷ, dcero, najmladša, :|
    |: tŷ do vojnŷ najradša. :|

12. |: Ja, tatičku, ja pŷjdu, :|
    |: i ja vojovat budu. :|

5. |: А ты, дцеро, найстарша, :|
   |: ты до войны найрадша. :|

6. |: Я, татічку, не пыйду, :|
   |: я воёват не буду. :|

7. |: Бо я сердца мягкого, :|
   |: не забію нікого. :|

8. |: А ты, дцеро, середня, :|
   |: ты до войны передня. :|

9. |: Я, татічку, не пыйду, :|
   |: я воёват не буду. :|

10. |: Бо я сердца мягкого, :|
    |: не забію нікого. :|

11. |: Ідь ты, дцеро, наймладша, :|
    |: ты до войны найрадша. :|

12. |: Я, татічку, я пыйду, :|
    |: і я воёват буду. :|

13. |: Bo ja serdca tverdoho, :|
    |: ja zabiju choc´koho. :|

14. |: Jak jij vlasŷ strihali, :|
    |: všŷtky paňi plakali. :|

15. |: Jak jij mundur davali, :|
    |: otec´, mati plakali. :|

16. |: Jak na koňa šidala, :|
    |: ona sama plakala. :|

17. |: Jak do boja skočŷla, :|
    |: tristo chlopŷv zabila. :|

18. |: Sam pan cisar´ popatr´av, :|
    |: što za vojak vojovav. :|

19. |: A ket bude mladenec´, :|
    |: daruju mu svŷj vinec´. :|

20. |: A ket bude dŷvočka, |
    |: bude moja ženička :|

13. |: Бо я сердца твердого, :|
    |: я забію хоцького. :|

14. |: Як їй власы стрігалі, :|
    |: шытки панї плакалі. :|

15. |: Як їй мундур давалі, :|
    |: отец, маті плакалі. :|

16. |: Як на коня ш´ідала, :|
    |: она сама плакала. :|

17. |: Як до боя скочыла, :|
    |: трісто хлопыв забіла. :|

18. |: Сам пан цісярь попатряв, :|
    |: што за вояк воёвав. :|

19. |: А кед буде младенець, :|
    |: дарую му свый вінець . :|

20. |: А кед буде дївочка, :|
    |: буде моя женічка. :|

Piskam sobi na listočku/
Піскам собі на лісточку

1. Piskam sobi na listočku,
že mam šumnu frajiročku,
|: šej hoj, drŷbnŷj rizanec´,
poďte lem ďivčatka na tanec´. :|

2. Ani bŷ-m ťa ne ľubila,
bo tŷ čornŷj a ja bila,
|: šej hoj, drŷbnŷj rizanec´,
poďte lem ďivčatka na tanec´. :|

3. Žebŷ moje bile ťilo,
od tvojho očorňilo,
|: šej hoj, drŷbnŷj rizanec´,
poďte lem ďivčatka na tanec´. :|

4. Kebŷ ne ja, keby ne tŷ,
naš konik bŷ vodu ne piv,
|: šej hoj, drŷbnŷj rizanec´,
poďte lem ďivčatka na tanec´. :|

5. Ani s´me š´a ne najili,
koňička s´me napojili,
|: šej hoj, drŷbnŷj rizanec´,
poďte lem ďivčatka na tanec´. :|

6. Hora, hora paper´ova,
šumna divka richtar´ova,
|: šej hoj, drŷbnŷj rizanec´,
poďte lem ďivčatka na tanec´. :|

7. Šumna, šumna ale sucha,
každŷj na ňij riť vyčuchat,
|: šej hoj, drŷbnŷj rizanec´,
poďte lem ďivčatka na tanec´. :|

1. Піскам собі на лісточку,
же мам шумну фраїрочку,
|: шей гой, дрыбный різанець,
подьте лем дївчатка на танець. :|

2. Ані бы-м тя не любіла,
бо ты чорный а я біла,
|: шей гой, дрыбный різанець,
подьте лем дївчатка на танець. :|

3. Жебы моє біле тїло,
од твойго очорнїло,
|: шей гой, дрыбный різанець,
подьте лем дївчатка на танець. :|

4. Кебы не я, кебы не ты,
наш конік бы воду не пів,
|: шей гой, дрыбный різанець,
подьте лем дївчатка на танець. :|

5. Ані сьме шя не наїлі,
конїчка сьме напоїлі,
|: шей гой, дрыбный різанець,
подьте лем дївчатка на танець. :|

6. Гора, гора паперёва,
шумна дівка ріхтарёва,
|: шей гой, дрыбный різанець,
подьте лем дївчатка на танець. :|

7.Шумна, шумна але суха,
каждый на нїй ріть вычухат,
|: шей гой, дрыбный різанець,
подьте лем дївчатка на танець. :|

Pomočŷv mja, pomočŷv /
Помочыв мя, помочыв

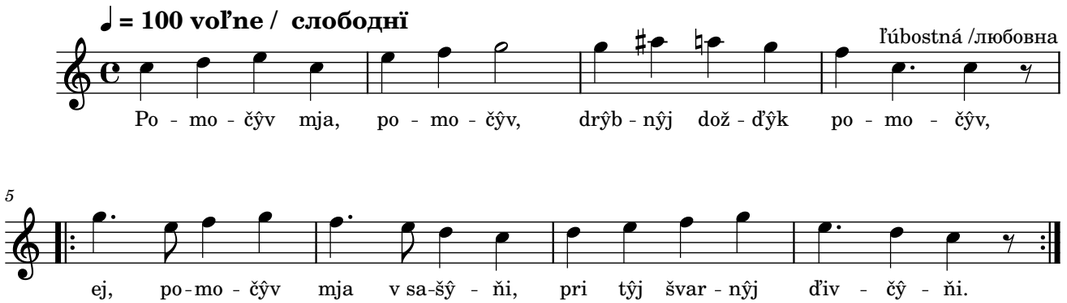

1. |: Pomočŷv mja, pomočŷv, drŷbnŷj dožďŷk pomočŷv, :|
   |: ej, pomočŷv mja v sašŷňi, pri tŷj švarnŷj ďivčŷňi. :|

2. |: Čom jes´ milŷj ne prišov, nič miš´ačok ne vŷšov, :|
   |: ej, ne prišov jem, moj mila, bo mi mati branila. :|

3. |:Branit otec´, branit maťˇ, branit sestra, branit brat, :|
   |: ej, branit c´íla rodina, ostaň zdrava, moj mila. :|

1. |: Помочыв мя, помочыв, дрібный дождїк помочыв, :|
   |: ей, помочыв мя в сашынї, прі тый шварній дївчынї. :|

2. |: Чом єсь мілый не прішов, ніч мішячок не вышов, :|
   |: ей, не прішов єм, мой міла, бо мі маті браніла. :|

3. |: Браніт отець, браніт мать, браніт сестра, браніт брат, :|
   |: ей, браніт цїла родіна, остань здрава, мой міла. :|

Priď do nas, priď do nas /
Прідь до нас, прідь до нас

1. Priď do nas, priď do nas, prekrasnŷj chtašočku,
   |: zrobju ja už tobi zo stribra kľitočku. :|

2. Zo stribra kľitočku, maľovanŷ dverc´i,
   |: pro vodu, pro jidlo prekrasnŷ valovc´i. :|

3. Tŷ mi tu obic´aš najľipšu vŷhodu,
   |: žebŷ-s´ od mja odbrav najmilšu slobodu. :|

4. Ne choču ani ja, vo kľitc´i bŷvati,
   |: mene Boh naložŷv ľisŷ veseliti. :|

5. Ľisŷ veseliti, po stromach ľitati,
   |: veselo š´pŷvati, zerňatka zbirati. :|

1. Прідь до нас, прідь до нас, прекрасный хташочку,
   |: зробю я уж тобі зо стрібра клїточку. :|

2. Зо стрібра клїточку, малёваны дверцї,
   |: про воду, про їдло прекрасны валовцї. :|

3. Ты мі ту обіцяш найлїпшу выгоду,
   |: жебы-сь од мя одбрав наймілшу слободу. :|

4. Не хочу ані я, во клїтцї бываті,
   |: мене Бог наложыв лїсы веселіті. :|

5. Лїсы веселіті, по стромах лїтаті,
   |: весело шьпываті, зернятка збіраті. :|

Прі левочскым костеле

1. Pri levočským kostele, kolo neho hustým les,
šýtko š´a mi vidit, šýtko š´a mi zdaje, že mýj milýj pride hnes´.

2. Ej, pride výn, pride výn, na tým vraným koňičku,
pripinat výn sobi, pripinat výn sobi na ľivýj býk šabličku.

3. Šabličku soj pripinat, na svýj dom š´a obzir´at,
tak hirko zaplakav, tak hirko zaplakav, až š´a mu kýň zrehotav.

4. Ej, mamuš moja, mamuš, čom vý o mja ne dbate,
pred vašýma vratýma, na tým vraným koňu tak dovho mi date stat.

5. Ej, sýnu mýj, sýnu mýj, chtož ťa na tu vojnu dav,
dav mja na tu vojnu, dav mja na tu vojnu sam levočskýj radnýj pan.

6. Jak oni mja lapali, vartu ku mi stat dali,
varta pri mi stala, varta pri mi stala, od večera do rana.

7. Ej, a jak býv bilýj deň, predvedli mja pred pana,
otvir´ajte vrata, otvir´ajte vrata, vedeme vam regruta.

8. Ej, regruta, regruta, sloveňskoho huncuta,
takoho veľkoho, takoho veľkoho, što ne býlo nad neho.

1. Прі левочскым костеле, коло нєго густый лес,
шытко шя мі відіт, шытко шя мі здає, же мый мілый пріде гнесь.

2. Ей, пріде вын, пріде вын, на тым враным конїчку,
пріпінат вын собі, пріпінат вын собі на лївый бык шаблічку.

3. Шаблічку сой пріпінат, на свый дом шя обзірят,
так гірко заплакав, так гірко заплакав, аж шя му кынь зреготав.

4. Ей, мамуш моя, мамуш, чом вы о мя не дбате,
пред вашыма вратыма, на тым враным коню так довго мі дате стат.

5. Ей, сыну мый, сыну мый, хтож тя на ту войну дав,
дав мя на ту войну, дав мя на ту войну сам левочскый радный пан.

6. Як оні мя лапалі, варту ку мі стат далі,
варта прі мі стала, варта прі мі стала, од вечера до рана.

7. Ей, а як быв білый день, предведлі мя пред пана,
отвіряйте врата, отвіряйте врата, ведеме вам реґрута.

8. Ей, реґрута, реґрута, словеньского гунцута,
такого велького, такого велького, што не было над него.

Skejušu, Skejušu / Скеюшу, Скеюшу

1. Skejušu, Skejušu, basom tvoju dušu,
|: ked ja z tebe idu, maširovat mušu. :|

2. Mašir, chlopc´i, mašir, na koňa š´idajte,
|: kotrŷj ma frajirku, Bohu poručajte. :|

3. I ja mam, i ja mam hadvabnu chustočku,
|: i ja mam, i ja mam švarnu frajiročku. :|

4. Hadvabna chustočka, prez veršok leťila,
|: pocilŷj mja mila, keď jes´ mja ne chťila. :|

5. Ne chťila jes´ mene, chťila jes´ druhoho,
|: teraz ti Pan Bŷh dav, ne maš nijakoho. :|

6. Do domu do domu, každŷj ku svojomu,
|: lem ja neboračok, ja ne mam ku komu. :|

1. Скеюшу, Скеюшу, басом твою душу,
|: кед я з тебе іду, машіроват мушу. :|

2. Машір, хлопці, машір, на коня шїдайте,
|: котрый ма фраїрку, Богу поручайте. :|

3. І я мам, і я мам гадвабну хусточку,
|: і я мам, і я мам шварну фраїрочку. :|

4. Гадвабна хусточка, през вершок летїла,
|: поцілый мя міла, кедь єсь мя не хтїла. :|

5. Не хтїла єсь мене, хтїла єсь другого,
|: тераз ті Пан Быг дав, не маш ніякого. :|

6. До дому до дому, каждый ку своёму,
|: лем я неборачок, я не мам ку кому. :|

Stojit ver´ba nad vodoju /
Стоїт верьба над водою

1. Stojit ver´ba nad vodoju, što ja jej sadila,
   |: ňi tu toho, ňi ne bude, što ja ho ľubila. :|

2. Bo koho ja jem ľubila, mi je za plečami,
   |: a koho-m nenaviďila, mi je pred očami. :|

3. Nad horoju vŷsokoju, holubkŷ ľitajut,
   |: ľita moji molodejkŷ, jak š´a mi miňajut. :|

4. Ani-m h rozkošu ne bŷla, ani ne budu znaty,
   |: ľita moji molodejkŷ, jak vas pamjatati. :|

1. Стоїт верьба над водою, што я ей саділа,
   |: нї ту того, нї не буде, што я го любіла. :|

2. Бо кого я єм любіла, мі є за плечамі,
   |: а кого-м ненавідїла, мі є пред очамі. :|

3. Над горою высокою, голубкы лїтают,
   |: лїта мої молодейкы, як шя мі міняют. :|

4. Ані-м г розкошу не была, ані не буду знати,
   |: лїта мої молодейкы, як вас памятаті. :|

Šuhaju, šuhaju / Шугаю, шугаю

1. Šuhaju, šuhaju, tvoja mať šalena,
   |: bo ona povidat, že ja ne červena. :|

2. A ja ne červena, bo š´a ne maľŷju,
   |: za tvojoho sŷna ja ša nehotŷju. :|

3. Bo ja š´a hotŷju za takoho sluhu,
   |: što ma štiri volkŷ a sam svoju chŷžu. :|

4. Šuhajova mati do nas ne odkazŷj,
   |: najmladšoho sŷna do stola uvjazŷj. :|

5. Do stola uvjazŷj a tak mu prikazŷj,
   |: nočij sŷnu doma a ne choď po zbojach. :|

1. Шугаю, шугаю, твоя мать шалена,
   |: бо она повідат, же я не червена. :|

2. А я не червена, бо шя не мальыю,
   |: за твоёго сына я ша неготыю. :|

3. Бо я шя готыю за такого слугу,
   |: што ма штірі волкы а сам свою хыжу. :|

4. Шугаёва маті до нас не одказый,
   |: наймладшого сына до стола увязый. :|

5. До стола увязый а так му пріказый,
   |: ночый сыну дома а не ходь по збоях. :|

Š´idit chtašok na čerešňi /
Шїдіт хташок на черешнї

1. Š´idit chtašok na čerešňi, šej hoj, obirat soj bilŷj kvit,
šŷtky ľude povidajut, šej hoj, že ja mu zabila š´vit.
|: ne ja ti ho zabila, zabiv jes´ ho sobi sam,
za dva ročkŷ ku mi-s´ chodiv, šej hoj, a teraz jes´ inšu vž´av. :|

2. De bŷ ja jem inšu vž´av a okrim tebe inšu mav,
sama jes´ mi povidala, šej hoj, ked jem pri tobi ležav.
|: že ty moja ne budeš any za mja ne pŷjdeš,
ani veci pŷd oblačkom, šej hoj, mene čekat ne budeš. :|

3. Milovav jem švarne ďivča, šej hoj, jako ružu bilŷj kvit,
všŷtky ľude povidajut, šej hoj, že ja jem ji zabiv š´vit,
|: ked jem zabiv, tam zabiv, a što komu do toho,
to ja budu odpovidav, šej hoj, Panu Bohu za neho. :|

1. Шїдіт хташок на черешнї, шей гой, обірат сой білый квіт,
шытки люде повідають, шей гой, же я му забіла шьвіт.
|: не я ті го забіла, забів єсь го собі сам,
за два рочкы ку мі-сь ходів, шей гой, а тераз єсь іншу вжяв. :|

2. Де бы я єм іншу вжав а окрім тебе іншу мав,
сама єсь мі повідала, шей гой, кед єм прі тобі лежав.
|: же ти моя не будеш ани за мя не пыйдеш,
анi веці пыд облачком, шей гой, мене чекат не будеш. :|

3. Міловав єм шварне дївча, шей гой, яко ружу білый квіт,
вшытки люде повідають, шей гой, же я єм ї забів шьвіт,
|: кед єм забів, там забів, а што кому до того,
то я буду одповідав, шей гой, Пану Богу за него. :|

Ta pr´ašovska kasarňa /
Та пряшовска касарня

1. Ta pr´ašovska kasarňa, vŷsoko murovana,
   |: pŷd ňom stojit moj mamička a barz je vŷplakana. :|

2. Ne plačte, vŷ mamičko, bo ja už mam koňička,
   |: kŷľko raz na neho š´idam, zabolit mja hlavička. :|

3. Hlavička mja zabolit, šablička mi zazvonit,
   |: že ja mušu dvanac ročkŷ cisarovi služit. :|

4. Dvanac ročkŷ služŷv jem, už jem vojak na vikŷ,
   |: voľila-s´ mja, mamuš moja, ch peršij voďi zaľľati. :|

5. Kebŷ-m bŷla ja znala, nač ja jem ťa chovala,
   |: bŷla bŷ-m ťa, milŷj sŷnu, ch peršŷj voďi zaľľala. :|

6. A ja sobi mŷšľila, že z ťa vŷchovam kraľa,
   |: a teraz jem vŷchovala cisar´ovi husar´a. :|

1. Та пряшовска касарня, высоко мурована,
   |: пыд нём стоїт мой мамічка а барз є выплакана. :|

2. Не плачте, вы мамічко, бо я уж мам конїчка,
   |: кылько раз на него шыдам, заболіт мя главічка. :|

3. Главічка мя заболіт, шаблічка мі зазвоніт,
   |: же я мушу дванац рочкы цісарові служіт. :|

4. Дванац рочкы служыв єм, уж єм вояк на вікы,
   |: волїла-сь мя, мамуш моя, х першый водї залляті. :|

5. Кебы-м была я знала, нач я єм тя ховала,
   |: была бы-м тя, мілый сыну, х першый водї залляла. :|

6. А я собі мышлїла, же з тя выховам краля,
   |: а тераз єм выховала цісарёві гусаря. :|

V Gabrinskŷm poľu /
В Ґабрінскым полю

1. V Gabriňskŷm poľu, v Gabrinskŷm poľu tri lipkŷ,
   |: skejušskŷ chlopc´i, to sut šŷkivnŷ do bitkŷ. :|

2. Bili š´a oni ch subotu večur do rana,
   |: pri každŷm jednŷm frajirka virna stojala. :|

3. Ne bij š´a Janči, Jaňičku, Janči, nebij š´a,
   |: tu maš vinečko abo pivečko napij š´a. :|

4. Ne chcu vinečko, ani pivečko, hirke je,
   |: pro tebe, mila frajirko virna, bitka je. :|

5. Trije kraľe, trije kovaľe v Gabrinc´i,
   |: chťili pŷdkovat červenŷ čižmŷ frajirc´i. :|

6. Jak ji pŷdkovav, tak jij povidav, že za to,
   |: že jej milovav a iščŷ bude na ľito. :|

1. В Ґабріньскым полю, в Ґабрінскым полю трі ліпкы,
   |: скеюшскы хлопці, то сут шыківны до біткы. :|

2. Білі шя оні х суботу вечур до рана,
   |: прі каждым єдным фраїрка вірна стояла. :|

3. Не бій шя Янчі, Янїчку, Янчі, небій шя,
   |: ту маш вінечко або півечко напій шя. :|

4. Не хцу вінечко, ані півечко, гірке є,
   |: про тебе, міла фраїрко вірна, бітка є. :|

5. Тріє кралє, тріє ковалє в Ґабрінці,
   |: хтїлі пыдковат червены чіжмы фраїрці. :|

6. Як їй пыдковав, так їй повідав, же за то,
   |: же ей міловав а іщы буде на лїто. :|

V kalinovŷm lese / В каліновым лесе

1. V kalinovŷm lese, voda drevo nese,
|: na ňim š´idit, na ňim š´idit ďivča, ej, žovtý vlasý češe. :|

2. Jak š´a rozčesalo, hirko zaplakalo,
|: joj, Bože, mŷj, premilenŷj Bože, ej, de ja-m š´a tu vž´alo. :|

3. Ja-m š´a tu ne vž´alo, voda mja prinesla,
|: bodaj tota, bodaj tota voda, ej, muhar´om zarosla. :|

1. В каліновым лесе, вода древо несе,
|: на нїм шїдіт, на нїм шїдіт дївча, ей, жовты власы чеше. :|

2. Як шя розчесало, гірко заплакало,
|: ёй, Боже, мый, преміленый Боже, ей, де я-м шя ту вжяло. :|

3. Я-м шя ту не вжяло, вода мя прінесла,
|: бодай тота, бодай тота вода, ей, мугарём заросла. :|

Už jem š´a nachodiv /
Уж єм шя находів

1. |: Už jem š´a nachodiv po tým š´viťi, :|
   |: namilovav jem š´a dosť falešňi. :|

2. |: A jak jem ja počav z tom Haňičkom, :|
   |: dali mi karabin i šabličku. :|

3. |: A tota šablička tak rubala, :|
   |: až mi moho koňa porubala. :|

4. |: Kebŷ š´a diznali mij taťiček, :|
   |: jakŷj porubanŷj mij koňiček. :|

5. |: Kebŷ š´a diznala mati moja, :|
   |: jaka porubana hlavka moja. :|

6. |: Kebŷ š´a diznali sestrŷ moji, :|
   |: jakŷ porubanŷ nožkŷ moji. :|

7. |: Kebŷ š´a diznali braťa moji, :|
   |: jakŷ porubany šatŷ moji. :|

8. |: Vŷkopali jamu na sto šahŷ, :|
   |: a nas do nej šŷtkŷch pometali. :|

9. Nehašene vapno na nas dali,
   nehašene vapno, zimnu vodu,
   |: žebŷ naš pan cisar´ ne mav škodu. :|

1. |: Уж єм шя находів по тім шьвітї, :|
   |: наміловав єм шя дость фалешнї. :|

2. |: А як єм я почав з том Ганїчком, :|
   |: далі мі карабін і шаблічку. :|

3. |: А тота шаблічка так рубала, :|
   |: аж мі мого коня порубала. :|

4. |: Кебы шя дізналі мій татїчек, :|
   |: який порубаный мій конїчек. :|

5. |: Кебы шя дізнала маті моя, :|
   |: яка порубана главка моя. :|

6. |: Кебы шя дізналі сестры мої, :|
   |: якы порубаны ножкы мої. :|

7. |: Кебы шя дізналі братя мої, :|
   |: якы порубани шаты мої. :|

8. |: Выкопалі яму на сто шагы, :|
   |: а нас до ней шыткых пометалі. :|

9. Негашене вапно на нас далі,
   негашене вапно, зімну воду,
   |: жебы наш пан цісарь не мав шкоду. :|

Z tamtoj stranŷ jazera /
З тамтой страны язера

1. Z tamtoj stranŷ jazera, stojit lipka zelena,
|: a na tŷj lipc´i, zelene ľišča, tri chtaškove š´pŷvajut. :|

2. Ne bŷli to chtaškove, ale tri gavaľire,
|: dohvar´ali š´a o švarnŷm ďivčatku, kotromu š´a dŷstane. :|

3. Jeden hvariť, bde moja, a tot druhŷj, jak Boh da,
|: ej, a tot treťij, serdečko moje, jake zarmučene je. :|

4. Po hajičku chodila, bilŷ ručkŷ lamala,
|: popatr´ala š´a na suchu ľiščinu, ci š´a skoro rozvije. :|

5. Tŷ jes´ sucha ľiščina a ja švarna ďivčina,
|: ej, lože lože vŷvýšana slama, chto-ž na tobi spat bude. :|

6. A ked bude tot starŷj, bodaj ne žŷv do jari,
|: a ked bude mladŷj, krasnoj podobŷ, naj mu Pan Bŷh zdravja dast. :|

1. З тамтой страны язера, стоїт ліпка зелена,
|: а на тій ліпці, зелене лїща, трі хташкове шыпывают. :|

2. Не былі то хташкове, але трі ґаваліре,
|: догварялі шя о шварным дївчатку, котрому шя дістане. :|

3. Єден гваріть, бде моя, а тот другый, як Бог да,
|: ей, а тот третїй, сердечко моє, яке зармучене є. :|

4. По гаїчку ходіла, білы ручкы ламала,
|: попатряла шя на суху лїщіну, ці шя скоро розвіє. :|

5. Ты єсь суха лїщіна а я шварна дївчіна,
|: ей, ложе ложе вывышана слама, хто-ж на тобі спат буде. :|

6. А кед буде тот старый, бодай не жыв до ярі,
|: а кед буде младый, красной подобы, най му Пан Быг здравя даст. :|

Za jarečkom kapusta /
За яречком капуста

1. |: Za jarečkom kapusta, :|
   |: ej, mila moja premilena, daj usta. :|

2. |: Ja bŷ-m dala, ty by-s´ vž´av, :|
   |: ej, chto bde chlopc´a abo ďivča kolŷsav. :|

1. |: За яречком капуста, :|
   |: ей, міла моя премілена, дай уста. :|

2. |: Я бы-м дала, ти би-сь вжяв, :|
   |: ей, хто бде хлопця або дівча колысав. :|

3. |: Jest tam doma stara maťˊ, :|
   |: ej, što bde chlopc´a abo ďivča kolŷsat. :|

4. |: Za jarečkom loboda, :|
   |: ej, mila moja premilena, moloda. :|

5. |: Za jarečkom šalata, :|
   |: ej, mila moja premilena, pŷskata. :|

3. |: Єст там дома стара мать, :|
   |: ей, што бде хлопця або дівча колысат. :|

4. |: За яречком лобода, :|
   |: ей, міла моя премілена, молода. :|

5. |: За яречком шалата, :|
   |: ей, міла моя премілена, пыската. :|

Слово выдавателькы

Дня 18. 11. 2024 єм навщівила основателькы і членкы фолклорного колективу Скеюшан в Хомутові в Чехах, панї Катку Романякову, основателькы ФК Скеюшан і ёго членкы, єй сестру Марту Ржагову і Мілку Псарову. Панї Катка Романякова мі вказала своїх выше десять грубых томів великого твору, а то КРОНІКЫ села Скеюш в Румуньску і самого фолклорного колективу Скеюшан в Хомутові, котру писала выше 10 років. Мілка Псарова мі зась бісїдовала, як ся спознала із своїм мужом Міланом Псаром на свадьбі ёго братранця в Колоніцї, выдкы сама походить, і коли з ним пришли до Хомутова. Марта Ржагова, котра ся ку нам придала нескорої, зато, же пришла рівно з роботы, з хомутовской немоцніцї, заспівала довєдна з нима красны скеюшскы співанкы, котры їх научіла їх мати Терезія Мартякова, роджена Ордошова. Так послухайте їх повіданя.

Русины із Камюнкы в окресї Стара Любовня, но і з Орябины і далшых русиньскых сел северного Спіша, пришли до румуньского Скеюша іщі в роцї 1844 і жыли там до років 1947 – 1949. До Скеюша із Камюнкы пришли наперед штири русиньскы родины. Тогды в Скеюшу вже жыли Нїмцї, Словаци, Мадяры, Чехы і Румуны. Но і Русины із Шомы, днешнёй Дрєніцї в окресї Сабінов, з роду Мальцовскых, але тоты ся за Русинів там не голосили. Гварили, же суть Словаци. Так і Камюнчане о собі бісїдовали, же суть Словаци. Мальцовскый быв і першый учітель в скеюшскій словацькій школї, котрого до Скеюша выслала перша Чехословацька републіка і котрый русиньскы дїти в Скеюші учів по словацькы і учів їх быти Словаками.

Нянько Каткы і Марты, пан Штефан Мартяк із Камюнкы, в Скеюшу поставив із своёв женов Терезов малу хыжу, котру Катка намалёвала вже як доросла в містї Хомутові так, як собі єй памнятала з дїтинства. Нянько, котрого дїти кликали нянё, ґаздовав із матїрёв Терезов на малім скеюшскім ґаздівстві. Быв барз шыковный, вшытко собі знав сам зробити. В тій хыжі, котру собі боднесь памнятать Катка, мали лем передню хыжу, великы сїни і кухню. Зато і в переднїй хыжі і в кухни мали про вшыткых постелї поставлены довкола стїн і коло постелей стояли лавкы. В сїнёх быв комин, з котрого дым выходив через стрїху вонка і в тім дымі удили мнясо ці солонину. В кухни вымуровав нянько великый пец. В кухни мали тыж постелї, де наперед спали дїдо з бабов, потім нянько з матїрёв і під постелями хранили бандуркы цїлу зиму перед морозом, бо пивніцю не мали. Нянько Штефан быв шыковным нелем столярём, но і мурником і добрым ґаздом. Но по выпукнутю Другой світовой войны го взяли до войска як румуньского вояка, наперед здравотника. На войнї быв 7 років, на странї румуньской фашістіцькой армады, по боку Гітлера. Не мав на выбер, быв обывателём Румуньска. Дістав ся аж до Сталінграду, но там го Совєтьска армада заяла і 2 рокы быв заятцём. Одволокли го на Крым, де робив на ґаздівстві у єдной руськой ґаздынї, но нескорї, кедь Руси зістили, же бісїдує близкым їм языком, (а то бісїдовав по русиньскы – по камюньскы), так го зробили перекладателём. Знав і по румуньскы, нїмецькы, по словацькы, мадярьскы, в Руську ся научів по русьскы а потім в Чехах по чеськы. Ёго жена Тереза тыж бісїдовала по русиньскы, румуньскы, словеньскы, мадярьскы, нїмецькы а наконець і по чеськы. Кедь быв муж сім років на войнї, сама ґаздовала на скеюшскім ґаздівстві. Отець і муж Штефан Мартяк ся вернув із войны в роцї 1946.

Кедь ся скеюшскы Русины по Другій світовій войнї дізнали о можности перестягованя до Чехословакії, до судетьскых областей Чех, бо там можуть дістати великы хыжы по судетьскых Нїмцях і ку тому великый фалат поля, выслали пару родин на проскуманя условій. Кедь дістали ехо, же хыжы суть досправды великы в порівнаню з їх скеюшскыма хыжками і поля іщі векшы, свої хыжы в Скеюшу продали Русинам із Марамуреша, котры ся настяговали до Скеюша, а до Чех так одышло із Скеюша 200 русиньскых родин. Єдны ся выбрали на юг Моравы, на великы ґаздівства, а другы на север Чех, до промысловых областей, за роботов у фабриках або в банях. Так зробив, наприклад, брат Штефана Мартяка.

Родина Штефана і Терезы Мартяковых собі выбрала село Троскотовіцї (Troskotovice) в окресї Зноймо (меджі Зноймом і Микуловом) на Мораві. На Мораву припутовали 15. 8. 1949. Окрем великой хыжы дістали там і сім гектарів поля а то быв величезный фалат поля опроти маєтку в Скеюшу. На ґаздівстві на Мораві тримали сім коров, два конї і много гыду. Із Скеюша пришли із трёма дїтми, найстаршов Марьков, сыном Штефаном і третёв, вісемрочнов дївочков Катков. В Троскотовіцях ся потім народили выше 40-рочній Терезї іщі дві наймолодшы дївкы, Марта і Анежка. Тогды, в Троскотовіцях, обявив Русинів пан доктор Миколай Мушынка, котрый їм першый повів, же вни не суть Словаци, но Руснаци із Камюнкы в окресї Стара Любовня. Може їм і гварив, же суть Українцї, но вни зачали частїше ходити до Камюнкы і о Українцёх там нихто не бісїдовав. Молоды русиньскы хлопцї із Моравы собі там глядали невісты, бо ся не хотїли женити із Чешками. Пан доктор Мушынка в панї Терезї Мартяковій, родженій Ордошовій із Орябины, нашов великый поклад, барз памнятливу інформатоку. Ходив ку ним домів велёраз, од року 1974 до року 1975 і в роцї 1975 выдав ціклостілованый матеріал у восьмох копіях, в котрім записав і упорядковав 300 зозбераных співанок од панї Терезы Мартяковой[1]. Кедь мі о тім єй дївкы в Хомутові

[1] MUŠINKA, M. 1975. Materiály z výskumu folklóru presídlencov z Rumunska v Čechách a na Morave. Chomutov, 3. - 4. VI. 1974

бісїдовали, так ся самы чудовали, як собі могла їх мати тілько співанок, то значіть 300, памнятати і было їм жаль, же так мало співанок ся научіли од своёй матери, но і од нянька, котрый тыж шувнї співав, од стрыків, стрын, тет і вуйків, ці сестерніць, котры жыли в Скеюшу, бо Катка одышла із Скеюша як вісемрочна а Марта ани не могла, бо ся народила вже на Мораві, в Троскотовіцях. Од дїда з бабов ся ани Катка не могла велё научіти, бо в Румуньску скоро вмерли. Може од жалю за родным краём.

В тім самім часї, як ся народили дві послїднї дївки Штефанови і Терезї Мартяковым, породила свої першы дїти і їх найстарша дївка Маря, котра ся скоро оддала до Хомутова. Зато ся їх 42-рочна мати ганьбила як груба ходити по Троскотовіцях, бо в Скеюшу бы вже была барз стара положніця. В Скеюшу было обвыкле, же дївчата ся оддавали і 16-рочны. Кедь ся Маря оддала до Хомутова, стягла там за собов і Катку і за нима там в 70-ых роках пришли і Марта з Анежков а наконець за дївками пришли і родічі, бо не бировали вже ґаздовати в Троскотовіцях і з невістов в їх домі собі не барз розуміли. Сын Штефан зістав на ґаздівстві на Мораві і хотїв цїле господарьство переписати на себе, но ёго жена, котру собі привів із Камюнкы як стару дївку, ся недобрї односила ку свому свекрови і своїй свекрї і тоты наконець свої маєткы в Троскотовіцях продали і пінязї справедливо роздїлили меджі вшыткых пятеро дїтей.

Катка по приходї на Мораву, до Троскотовіць, зачала ходити до другой класы і барз добрї ся учіла. Но не могла барз ходити до школы, бо вна мусила найвеце помагати родічім на ґаздівстві. Мати была дость слаба, вычерьпали єй два породы по штиридцятцї, найстарша Маря ся оддала до Хомутова, брат Штефан одышов до учіня і на войну, а молодшы сестры были барз маленькы на роботу на ґаздівстві і так помагала нянькови главнї Катка.

Ку тому, од самого початку приходу до Троскотовіць грала уже вісемрочна Катка з дїтми аматерьскый „театер". По ческы. Ходили по порожнїх нїмецькых хыжах і грали в них про себе і про публіку приповідкы, но і іншы гры. Дома бісїдовали лем по камюньскы, а вонка лем по ческы. Хоць єй ческый язык спочатку робив, самособов, проблемы, скоро зачала бісїдовати по ческы як роджена Чешка. Потім, вже як 15-рочна співала співанкы із зошыта, де собі переписовала материны співанкы із Мушынкового Матеріалу із 300 записаныма співанками.

Но потім ся і вна пішла вчіти, за жерявнічку, і цїлый жывот нёв была. Не боїть ся вышок, тадь і высокы цїлї в своїм жывотї досягла.

а 7.-12.12. 1974. Troskotovice, okr. Znojmo – 28. 11. – 5. 12. 1974. Zozbieral, napísal a usporiadal Dr. Mikuláš Mušinka, CSc., Prešov – Kurov, 1975. Циклостілованый матеріал, писаный паном Мушынком на строю в восьмох копіях, Мартяковы дївкы мі вказали четверту копію, остатнї бы мав мати теперь сын професора Мушынкы, пан доцент Александер Мушынка в Пряшові.

В роцї 1959 одышла Катка з Моравы за сестров Марёв до Хомутова і зістала там жыти дотеперь. По Баршановій революції в роцї 1989 ся єй професія вказала як взацна і выглядована, но Катчинов „сердцёвков" ся наконець став фоклорный колектів Скеюшан, котрый основала 5. мая в роцї 1990. Вшыткы єй сестры, Маря, Марта і Анежка в тім суборї співали тыж. Наперед брали до субору лем Руснаків із Хомутова і ёго околіцї, наприклад, аж з Устї над Лабем, но нескорї приїмали і Чехів, жебы їх было веце, але зістили, же Чехы не розумлять тому, што співають і так їм мусили дакотры русиньскы слова переложыти. Были періоды, же до Скеюшана ходили і дїти ёго членок і членів, но ід концю вже молодых в суборї не мали жадных. Скеюшан наконець фунговав 34 рокы, не дожыв ся вже своёй 35–кы, бо закладателькы в нїм постаріли і їх дїти, хоць їх мали дость, не продовжыли скеюшску і камюньску традіцію в Хомутові. На жаль вшыткых членів Скеюшана мусила Катка як ёго ведуча скончіти ёго дїятельность, зрушити ёго регістрацію і дати го до ліквідації на суд в роцї 2024. Концерт 5. 5. 2025 з нагоды ёго 35–той рочніцї вже не мав хто зорганізовати, бо Катка, котра ся народила в роцї 1941, як 84-рочна вже на то не нашла силы.

Кедь Катка пришла до Хомутова за своёй найстаршов сестров Марёв, оддала ся там за Словака із Оравы, Йозефа Романяка, но наконець зістила, же і він быв Русин із польской страны граніць, Лемко, котрый пришов до Чех за роботов. Од доктора Мушынкы ся вже скорї дізнали, же і они суть Лемкове із Камюнкы. Вєдно зо своїм мужом прожыли 61 сполочных років і з їх манжелства взышло четверо дїтей.

Марта Ржагова, молодша Катчина сестра, з котров єм ся в Хомутові стрїтила в Катчинім квартелї, мала трёх мужів, з котрых послїднї двоми вмерли. Призвіско носить по другім мужови, ческім Хорватови, Янови Ржагови[2]. Выштудовала середню здравотну школу в Зноймі і в роцї 1970 пришла до Хомутова за сестрами, коли ся о ню постарала найстарша сетра Маря із мужом Ванём і такой в тім роцї ся з нёй стала цїложывотна здравотна сестра в хомутовскім шпыталю, наперед на інтернім оддїлїню, потім в очній амбуланції, де робить до днешнїх днїв, хоць лем два днї в тыждню, бо вже і вна є на пензії. 29. октобра 2025 ославила 75 років. В роцї 1971 ся першый раз оддала за Йозефа Жолоба (ёго мати была Полька і отець волыньскый Чех), з котрым мала три дївкы. Жыли довєдна 35 років, но про ёго алкоголізм ся розышли. З Яном Ржагом жыли лем пять років, бо вмер на тяжку хвороту. По нїм жыла 14 років із Чехом Мірославом Дупаком, котрый вмер у фебруару 2025. Ян і Міро з нёв ходили співати до Скеюшана. Уже лем з тых пару слов выходить,

[2] Мати Яна Ржагу, Мартина свекра, давала першы танечны годины і знамому ческому балетному майстрови Властїмілови Гарепесови, котрый походить од Хомутова.

же Марта зажыла у своїм жывотї велё жалю і болести, но найвеце їй їх помагали переконовати якраз співанкы і фолклор здїденый од родічів Мартяковых.

Своїй сестрї Катцї помогла утримати знамый колектів Скеюшан в добрїй кондіції, до котрого вступила такой на самім зачатку в роцї 1990 і котрый поставив свій репертоар на выбраных співанках матери Терезы Мартяковой і авторьскых співанках Каткы Романяковой і Марты Ржаговой. Скеюшан зачінав із девятёма членками і членами, в своїх найлїпшых часох мав і 35 членів і членок, бо то быв співацькый змішаный, женьско-хлопскый колектів. Єден період ходили до субору і дїти ёго членок і членів, здавало ся, же буде мати перспективу і продовжователїв, же пережыє свої основателькы, но в роцї 2024 скончів. Із девятёма членками і членами. Круг історії того фолклорного колективу ся тым запер і Скеюшан у Хомутові скончів свою славну карьєру.

Іщі іншый інтересный круг ся запер. Співанкы із Камюнкы принесли єй бывшы жителї, камюньскы емігранты до Румуньска, до села Скеюш. Там ся кус перетрансформовали на румуньску, скеюшску ноту. Із Скеюша путовали на Мораву, до Троскотовіць а выдты до северных Чех, до Хомутова. А то лем зато, же молоде дївча із Скеюша, котре вшыткы звали Катка, як 15-рочне зачало співати материны співанкы, само собі їх переписовало до зошыта із Мушынковых Матеріалів і не дало їм загынути в забытю. Но кедь ся з того дївчати стала зрїла жена і не має вже сил на продовжованя скеюшско-камюньско-орябиньской традіції, єй фолклорный колектів запер за собов дверї, но не поховав і скеюшско-камюньскый співацькый фолклор. Вхабив за собов 4 компактны діскы, де співанкы захованы первістно вдяка панї Терезії Мартяковій і професорови Миколаёви Мушынкови ФК Скеюшан наспівав і тым їх заховав тыж. Но тоты співанкы дотеперь нихто не знотовав.

Без тырвучости і неутихаючой енергії і любви ід свому родному фолклору панї Каткы Романяковой і єй сестер, Марії, Марты і Анежкы, бы сьме не знали, якы прекрасны, хоць часто смутны співанкы наспівала їх мати, Терезія Мартякова, панови Миколаёви Мушынкови, бо бы без Терезиных дївок зістали лем на папірю, хоць вісем раз перекопірованому. Од Сашы Мушынкы, сына професора Миколая Мушынкы, єм ся дізнала, же екзістують і маґнетічны записы тых співанок, но до выданя того співника сьме не мали можность ся ід ним дістати. Катка із Мартов ободрили нелем забытый скеюшскый і старый камюньскый фолклор, они го обогатили і своёй авторьсков творчостёв, кедь скомпоновали пару своїх авторьскых співанок. Пару раз пішли і до Скеюша, жебы ся там стрїтили вже переважно із румуньскым жытельством і научіли ся і румуньскы співанкы, докінця там на уліцї зробили і скеюшску свадьбу, аж ся Скеюшане чудовали, чія то є свадьба, но главнї собі із Скеюша принесли орігіналны крої. Білы крої із красныма фаребныма вышываныма квітками – на женьскых, но і хлопскых шурцох, по румуньскы - котрінцях, кошулях ці хустках. Крої собі самы шыли і вышывали подля румуньскых взорів. А на подіях в часї своїх многых концертів в них світили як білы факлї.

Кедь мі о тім колективі бісїдовала ёго членка, Мілка Псарова, роджена Рошкова, із Колониці, цїла як кебы розцвила. Мілка ся оддала до Хомутова за свого высокого фраїра Мілана Псара, котрый в Хомутові жыв зо своїма родічами, хоць ёго матїрь походила із Колониці і отець із Уліча в окресї Снина. По свадьбі жыли і робили в Требішові, там ся народив і Мілан з братом а потім ся одстяговали і з двома сынами за роботов до Кошіць а нескорї до Хомутова. Із Хомутова пришов Мілан на свадьбу свого братранця до Колониці і там ся зознамили із Мілков, котра пришла танцёвати на передсвадьбяну забаву, так называну загудованку, котру платили молоды і на котрій собі дївкы выберали дружбів на свадьбу. Котрому дали покрейду, тому вказали, же ся їм любить. Такый свадьбяный звык быв в пуйдяцькых русиньскых селах коло Снины. І Мілцї ся залюбив єй Мілан, котрый од року 1975 жыв в Хомутові. До рока ся побрали, бо Мілка є тыж высока жена і такого высокого парібка в Колониці не было як быв Мілан. Одышла за ним до Хомутова, де ся їм народили дві дїти, дївча і сын. По пятёх роках за нёв до Хомутова пришов і єй брат, Петро Рошко, котрый ся оженив до Калной Розтокы, но манжелство му не вытримало і по розводї ся побрав за сестров Мілков до Хомутова. Там ходили довєдна до ґрекокатолицькой церьковли на церьковнославяньску літургію і зознамили ся там із сестрами Катков, Мартов, Марёв і Анежков, за слободна Мартяковыма, і тоты їх позвали до Скеюшана, де зістили як краснї Мілка і єй брат співають. Мілка твердила, же брат омного красше співав як вна, но якось скоро і передчасно в Хомутові вмер.

Я єм чула лем Мілку з Мартов і Катков і їх голосы так ку собі пасовали, як кебы од народжіня довєдна співали. Марта і Катка мають красны сопраны, а Мілка красный алт, котрыма ня порадовали за тых пару годин, котры єм з нима перевела в Катчинім хомутовскім квартелю.

Кедь єм похопила, яку то заслужну роботу робили дївкы Мартяковы скоро 35 років в Хомутові, де заховали співанкы своёй мамкы Терезы і же тоты западуть до забытя, кедь Скеюшан заникне дефінітівно, бо і на своїх штирох компактных діскох співали лем по помняти, без нот, як ся то навчіли од своїх родічів, но і близкой родины в Скеюші і потім на Мораві, так єм собі повіла, же і я можу маленьков міров приспіти ку тому богатству вытвореному родинов Мартяковов. Концём рока 2024 єм пожадала Фонд на підпору культуры народностных меншын, ёго русиньску комісію о дотацію на выданя їх співника і вірила єм, же найду дакого, хто записы професора Мушынкы буде знати знотовати. Ід записам професора Мушынкы сьме ся не дістали, зістали у Каткы Романяквой в Хомутові і суть у ёго сына Алексаднра у Пряшові і было потребне жены іщі раз выслухати як спі-

вають тоты красны скеюшско-камюньско-орябиньскы співанкы. Попросила єм свого молодого колегу із СНМ – Музея русиньской культуры у Пряшові, етнографа Тімотея Федора, ці бы не пішов до Хомутова, не послухав і не награв, як тоты співанкы двойголосно жены співають і ці бы їх потім і не знотовав. Тімотей то зробив, побыв в Хомутові пару днїв зачатком лїта того року, награв выше 50 співанок, знотовав їх пятьдесят і наше Обчаньске здружіня Колысочка – Kolíska так може вдяка фінанчній підпорї з Фонду на підпору культуры народностных меншын в роцї 2025 выдати нашу третю музичну книжку. Вшыткы нашы музичны книжкы ся родили тяжко, бо я не єм ани музикант, ани музиколог, но од своїх родічів єм здїдила може добрый музичный слух і чую красоту русиньскых мелодій. Думам собі, же співник сестер Мартяковых може обогатити нашу музичну культуру хоць лем тым, же скеюшско-камюньскы мелодії ся не стратять в забытю плынувшого часу і вдяка тому співнику зістануть в памяти, но передовшыткым в репертоарї вшыткых інтересуючіх ся музикантів/музиканток, співаків/співачок і будуть тїшыти і наслїдуючі ґенерації Русинів і Нерусинів.

Дякую вшыткым, котры нашому здружіню помогли такый взацный співник выдати.

Люба Кралёва
штатутарька і председкыня ОЗ Колысочка – Kolíska
Пряшів 7. 11. 2025

Slovo vydavateľky

Dňa 18. 11. 2024 som v českom Chomutove navštívila pani Katku Romaňákovú, zakladateľku FS Skejušan, a jeho členky Martu Ráhovú (Katkinu sestru) a Milku Psárovú. Pani Katka Romaňáková mi ukázala svojich vyše 10 hrubých častí veľkého diela, a to KRONIKY obce Skejuš v Rumunsku a samotného FS Skejušan v Chomutove, ktoré písala viac ako desať rokov. Milka Psárová mi zas rozprávala, ako sa zoznámila so svojím mužom Milanom Psárom na svadbe jeho bratranca v Kolonici, odkiaľ sama pochádza, a kedy za ním prišla do Chomutova. Marta Ráhová, ktorá sa k nám pridala neskôr, pretože prišla rovno z práce, z chomutovskej nemocnice, mi zaspievala spolu s nimi krásne skejušské pesničky, ktoré ich naučila mama Terézia Marťáková, rodená Ordošová. Tak počúvajte ich rozprávanie.

Rusíni z Kamienky v okrese Stará Ľubovňa, no aj z Jarabiny a ďalších rusínskych obcí severného Spiša prišli do rumunského Skejuša ešte v roku 1844 a žili tam do rokov 1947 – 1949. Z Kamienky do Skejuša prišli najprv štyri rusínske rodiny. Vtedy v Skejuši už žili Nemci, Slováci, Maďari, Česi a Rumuni. Rovnako aj Rusíni zo Šomy, dnešnej Drienice v okrese Sabinov, z rodu Maľcovských, no tí sa za Rusínov nepovažovali. Hovorili, že sú Slováci. Tak aj Kamienčania o sebe hovorili, že sú Slováci. Maľcovský bol aj prvý učiteľ v skejušskej slovenskej škole, ktorého do Skejuša vyslala prvá Československá republika a ktorý rusínske deti v Skejuši učil po slovensky a učil ich byť Slovákmi.

Pán Štefan Marťák z Kamienky, otec Katky a Marty, si so svojou manželkou Teréziou z Jarabiny postavil v Skejuši malý domček, ktorý Katka namaľovala na malom obraze už ako dospelá v Chomutove tak, ako si ho pamätala z detstva. Otec, ktorého deti volali ňaňo, hospodáril s matkou Teréziou na malom skejušskom hospodárstve. Bol veľmi šikovný, všetko si vedel sám urobiť. V tom dome, na ktorý si Katka dodnes živo spomína, mali len prednú izbu (po rusínsky chyžu), veľkú vstupnú chodbu (po rusínsky siňi) a kuchyňu, preto aj v prednej izbe, aj v kuchyni mali pre všetkých členov rodiny poukladané postele pozdĺž stien, dookola izby a pri posteliach stáli lavice. Vo vstupnej chodbe bol komín, z ktorého vychádzal dym cez strechu von. V tom dyme údili mäso či slaninu. V kuchyni vymuroval otec veľkú pec. V kuchyni mali teda tiež postele, na ktorých spali najprv starí rodičia, tí však čoskoro po príchode do Skejuša zomreli, potom ich tam vystriedali otec s mamou. Pod posteľami mali uložené zemiaky, ktoré tak chránili pred mrazmi skejušskej zimy, pretože nemali pivnicu. Otec Štefan bol nielen šikovným stolárom, keď si dokázal sám postaviť dom, ale aj murárom a dobrým hospodárom. Po vypuknutí druhej svetovej vojny však musel narukovať do rumunskej fašistickej armády po boku Hitlera. Nemal na výber, bol obyvateľom Rumunska. Najprv slúžil ako zdravotník. Dostal sa až do Stalingradu, no tam ho Sovietska armáda na dva roky zajala a odvliekla na Krym. Tam robil na gazdovstve jednej ruskej gazdinej, no neskôr, keď Rusi zistili, že hovorí slovanskou rečou, im blízkym jazykom, a to hovoril po rusínsky, po kamiensky, urobili ho prekladateľom. Vedel po rusínsky, rumunsky, nemecky, slovensky, maďarsky, v Rusku sa naučil po rusky a potom v Česku po česky. Jeho žena Terézia tiež hovorila po rusínsky, rumunsky, slovensky, maďarsky a nakoniec po česky. Keď bol jej muž sedem rokov na vojne, sama hospodárila na ich skejušskom gazdovstve. Otec a manžel Štefan Marťák sa z vojny vrátil domov v roku 1946.

Keď sa skejušskí Rusíni po druhej svetovej vojne dozvedeli o možnosti presťahovať sa do Československa, do bývalých sudetských oblastí Čiech, kde môžu dostať veľké prázdne domy po sudetských Nemcoch a k tomu veľký kus poľa, vyslali spočiatku na prieskum podmienok tamojšieho života zopár rodín. Keď dostali echo, že domy po Nemcoch sú naozaj veľké v porovnaní s ich skejušskými domčekmi a polia sú ešte väčšie, ako by si ich vysnívali v najkrajšom sne, svoje domy v Skejuši predali Rusínom z Maramureša, ktorí sa nasťahovali do Skejuša, a do Česka odišlo 200 rusínskych rodín. Jedni sa vybrali na juh Moravy na veľké poľnohospodárske gazdovstvá, druhí do priemyselných oblastí na sever Čiech za prácou vo fabrikách a v baniach. Tam odišiel napríklad brat Štefana Marťáka.

Štefan a Terézia si však vybrali dedinu Troskotovice v okrese Znojmo (medzi Znojmom a Mikulovom) a prišli na Moravu 15. 8. 1949. Okrem veľkého domu tam dostali aj sedem hektárov polí a to bol velikánsky kus zeme oproti majetku v Skejuši. Na svojom gazdovstve na Morave chovali sedem kráv, dva kone a mnoho hydiny. Zo Skejuša prišli s troma deťmi – najstaršou dcérou Mar´kou, synom Štefanom a treťou Katkou, osemročným dievčatkom. V Troskotoviciach sa potom vyše 40-ročnej Terézii narodili ešte dve najmladšie dcéry – Marta a Anežka.

A tam, v Troskotoviciach, objavil vtedy Rusínov pán doktor Mikuláš Mušinka, ktorý im ako prvý povedal, že oni nie sú Slováci, ale Rusíni z Kamienky v okrese Stará Ľubovňa. Možno im spomínal, že sú Ukrajinci, no oni sami začali častejšie chodiť do Kamienky, kde sa o Ukrajincoch nik nezmieňoval, naopak, všetci hovorili len svojím kamienskym nárečím, ktorým hovorili aj im blízki Lemkovia/Rusíni na poľskej strane. Mladí rusínski chlapci z Moravy si tam chodili hľadať nevesty, pretože sa nechceli ženiť s Češkami. Aj syn Štefan Marťák si tam našiel staršiu dievku a po svadbe si ju priviedol do rodičovského domu v Troskotoviciach.

Pán doktor Mikuláš Mušinka v pani Terézii Marťákovej (rodenej Ordošovej) z Jarabiny našiel veľký poklad, vzácnu respondentku či informátorku. Chodil k nim domov na Moravu opakovane od roku 1974 do roku 1975 a v roku 1975 vydal cyklostylovaný materiál s ôsmimi kópiami na prieklepovom papieri, v ktorom zapísal a usporiadal 300 zozbieraných piesní od pani Terézie Marťákovej.[1] Keď mi o tom jej dcéry v Chomutove rozprávali, čudovali sa, ako si mohla ich mama pamätať toľko (teda až 300) piesní, a bolo im veľmi ľúto, že sa od nej samy naučili tak málo piesní. Niektoré piesne poznali od svojho otca, ktorý tiež pekne spieval, ale aj od strýkov a strýn, od tiet a ujov či sesterníc, ktorí žili v Skejuši. Katka odišla zo Skejuša ako 8-ročná, no Marta sa od svojich skejušských príbuzných nemohla naučiť žiadne piesne, lebo sa narodila už v Troskotoviciach na Morave. Od starých rodičov sa tiež veľa naučiť nemohli, pretože tí v Rumunsku veľmi skoro zomreli. Možno im tam bolo clivo za domovom.

V tom istom čase, ako sa narodili dve posledné dcéry Štefanovi a Terézii Marťákovcom, porodila aj ich najstaršia dcéra Mária svoje prvé deti v Chomutove, kam sa skoro vydala. Aj preto sa ich 42-ročná matka hanbila tehotná vychádzať na ulicu v Troskotoviciach, pretože v Skejuši

[1] MUŠINKA, M. (1975). Materiály z výskumu folklóru presídlencov z Rumunska v Čechách a na Morave. Chomutov, 3. – 4. VI. 1974 a 7. – 12. 12. 1974. Troskotovice, okr. Znojmo – 28. 11. – 5. 12. 1974. Zozbieral, napísal a usporiadal Dr. Mikuláš Mušinka, CSc., Prešov – Kurov, 1975. Cyklostylovaný materiál napísal pán Mušinka na stroji v ôsmich kópiách, sestry Marťákové mi ukazovali ich štvrtú kópiu na prieklepovom papieri, čo znamenalo, že každá ďalšia kópia je slabšia a slabšia. Ostatné kópie aj originál zápisu by mal teraz po smrti svojho otca profesora Mušinku vlastniť jeho syn, pán docent Alexander Mušinka z Prešova.

by už bola veľmi stará šestonedieľka. V Skejuši bolo časté a obvyklé, že dievčatá sa vydávali už v šestnástich rokoch. Keď sa Mária vydala do Chomutova, stiahla tam za sebou aj Katku a za nimi oboma tam prišli v 70. rokoch aj Marta a Anežka a nakoniec za dcérami prišli aj rodičia, pretože už nevládali gazdovať v Troskotoviciach na svojich majetkoch. K ich príchodu do Chomutova, kde žili ešte približne osem rokov, prispeli aj zlé vzťahy s jedinou nevestou v ich dome. Syn Štefan ostal ako jediné dieťa na Morave v Troskotoviciach a chcel, aby rodičia celé hospodárstvo prepísali naňho, no jeho žena, rodená Kamienčanka, sa zle správala k svojim svokrovcom a tí nakoniec svoje majetky v Troskotoviciach predali, peniaze rozdelili spravodlivo všetkým piatim deťom a prišli bývať k dcéram do Chomutova.

Katka po príchode rodiny do Troskotovíc začala chodiť do druhej triedy a veľmi dobre sa učila, len čeština jej spočiatku robila problémy. Do školy však veľmi chodiť nemohla, lebo musela pomáhať rodičom s prácami na hospodárstve. Matka bola dosť slabá a vyčerpaná po dvoch pôrodoch po štyridsiatke, najstaršia Mária sa vydala do Chomutova, brat Štefan odišiel na učenie a na vojnu a najmladšie sestry boli ešte veľmi malé, aby mohli pomáhať na gazdovstve, a tak pomáhala otcovi hlavne Katka. Od samého začiatku po príchode do Troskotovíc (už ako osemročná) hrala ochotnícke divadlo. Po česky. Chodili po prázdnych nemeckých domoch a v nich hrali rozprávky aj iné hry pre seba, ale aj pre širšie publikum. Doma rozprávali iba po kamiensky a vonku iba po česky. Katka čoskoro hovorila po česky tak, akoby bola rodená Češka. Neskôr, už ako 15-ročná, spievala piesne zo svojho zošita, kam si prepisovala matkine piesne z Mušinkových Materiálov s 300 zapísanými piesňami. Potom sa však aj ona odišla učiť za žeriavničku a bola ňou celý svoj profesionálny život. Nebojí sa výšok a vysoké ciele vo svojom živote aj dosiahla.

V roku 1959 odišla z Moravy za sestrou Máriou do Chomutova a zostala tam žiť doteraz. Po Nežnej revolúcii v roku 1989 sa jej profesia ukázala veľmi vzácna a vyhľadávaná, preto bola žeriavničkou ešte chvíľu aj na dôchodku, no Katkinou srdcovkou sa od roku 1990 stal folklórny súbor Skejušan, ktorý založila 5. mája 1990. Všetky jej sestry, Mária, Marta aj Anežka, v tom súbore spievali tiež. Najprv brali do súboru iba Rusínov či Rusínky z Chomutova a okolia, napríklad aj zo vzdialenejšieho Ústí nad Labem, no neskôr prijímali aj Čechov a Češky, aby ich bolo v súbore viac, avšak zistili, že Česi nerozumejú tomu, čo spievajú, a tak im museli niektoré slová aj obsah piesní prekladať. Boli také obdobia v histórii Skejušana, že ho navštevovali aj deti členiek a členov súboru, no nakoniec mladých v súbore už nemali žiadnych. Skejušan fungoval 34 rokov, svojej 35-ky sa nedožil, pretože zakladateľka aj členky v ňom zostarli a ich deti, hoci ich mali dosť (sama Katka má štyri deti), nepokračovali v skejušskej a kamienskej tradícii v Chomutove alebo inde v Česku. Hoc sú z toho smutní všetci členovia a všetky členky Skejušana, Katka ako jeho vedúca musela zrušiť jeho registráciu a dať

ho do likvidácie na súd v roku 2024. Koncert 5. 5. 2025 pri príležitosti jeho 35. výročia už nemal kto zorganizovať, lebo Katka, ktorá sa narodila v roku 1941, ako 84-ročná už na to nenašla sily. Teraz len uvažujú, komu majú ponúknuť svoje krásne bieloskvúce kroje s farebnými vyšívanými kvetmi. Samozrejme, v SNM – Múzeu rusínskej kultúry v Prešove by ich zaiste radi prijali do svojho zbierkového fondu.

Keď Katka prišla do Chomutova za svojou najstaršou sestrou Máriou, aj ona sa tam vydala, a to za Jozefa Romaňáka, Slováka z Oravy, no nakoniec zistili, že aj on je Rusín, Lemko spoza poľských hraníc, ktorý prišiel do Čiech za prácou. Od doktora Mušinku sa už skôr dozvedeli, že aj oni sú Lemkovia/Rusíni z Kamienky. Spolu so svojím manželom prežili krásnych 61 spoločných rokov a z ich manželstva vzišli štyri deti, tri dievčatá a jeden chlapec.

Marta Ďáhová, mladšia Katkina sestra, s ktorou som sa v Chomutove stretla v Katkinom byte, mala troch mužov, z ktorých poslední dvaja predčasne zomreli. Priezvisko má po druhom manželovi, českom Chorvátovi Ďáhovi[2]. Vyštudovala strednú zdravotnú školu v Znojme a v roku 1970 prišla do Chomutova za sestrami, kde sa jej najprv ujala najstaršia sestra Mária s manželom Vaňom a hneď v tom roku sa z nej stala celoživotná zdravotná sestra v chomutovskej nemocnici, najprv na internom oddelení a neskôr v očnej ambulancii, kde robí do dnešných dní, hoc len dva dni v týždni, pretože aj ona je už na dôchodku. 29. októbra 2025 oslávila 75 rokov. V roku 1971 sa vydala prvýkrát za Josefa Žoloba (jeho matka bola Poľka a otec volyňský Čech), s ktorým mala tri dcéry. Žili spolu 35 rokov, no pre jeho alkoholizmus sa rozišli. S Jánom Ďáhom žila len päť rokov, lebo zomrel na ťažkú chorobu, a po ňom žila 14 rokov s Čechom Miroslavom Dupákom, ktorý zomrel vo februári 2025. Ján aj Miro s ňou spievali v Skejušane. Už len z tých zopár slov je zrejmé, že Marta zažila veľa bolesti a žiaľu, no v živote jej ich najviac pomáhali prekonávať pesničky a folklór jej rodičov Marťákovcov.

Svojej sestre Katke pomáhala udržiavať v kondícii známy súbor Skejušan, do ktorého vstúpila na samom začiatku v roku 1990 a ktorý postavil svoj repertoár na vybraných piesňach mamy Terézie Marťákovej a autorských piesňach Katky Romaňákovej či Marty Ďáhovej. Skejušan začínal s deviatimi členkami a vo svojich najlepších časoch mal aj 35 členiek a členov, bol to vždy spevácky zmiešaný, žensko-mužský ľudový súbor. Keď chodili do súboru aj deti jeho členiek a členov, zdalo sa, že bude mať perspektívu a pokračovateľov, že prežije svoju zakladateľku aj prvých členov, no v roku 2024 skončil svoju činnosť. S deviatimi členkami a členmi. Kruh histórie tohto rusínskeho folklórneho súboru v českom Chomutove sa uzavrel a Skejušan ukončil svoju slávnu a výnimočnú históriu.

[2] Mama Jána Ďáhu, Martina svokra, dávala prvé tanečné hodiny aj známemu českému baletnému majstrovi Vlastimilovi Harapesovi, ktorý pochádzal od Chomutova.

Ešte iný zaujímavý kruh sa tým uzavrel. Pesničky z Kamienky priniesli jej bývalí obyvatelia zo severného Spiša, kamienski emigranti, do rumunskej obce Skejuš. Tam sa ich piesne trochu pretransformovali na rumunskú, skejušskú nôtu. Zo Skejuša putovali na Moravu do Troskotovíc a odtiaľ do severných Čiech do Chomutova. A to len preto, že mladé dievča zo Skejuša, ktoré všetci volali Katka, ako 15-ročné začalo spievať mamine pesničky, samo si ich zapisovalo do zošita a nedalo im zahynúť v zabudnutí. No keď sa z tohto dievčaťa stala zrelá žena, ktorá už nemá viac síl na pokračovanie v skejušsko-kamienskej tradícii, jej folklórny súbor zavrel za sebou dvere. Skejušsko-kamiensky piesňový folklór však nepochoval. Zanechal za sebou 4 CD. Piesne, ktoré naspieval FS Skejušan a ktoré sa zachovali v prvom rade vďaka pani Terézii Marťákovej a profesorovi Mikulášovi Mušinkovi, pretrvali aj vďaka nahratým štyrom CD. No nik ich doteraz neznotoval.

Bez vytrvalosti a neutíchajúcej energie a lásky k svojmu rodnému folklóru pani Katky Romaňákovej a jej sestier Márie, Marty a Anežky by sme nepoznali, aké prekrásne, často aj smutné piesne naspievala ich mama Terézia Marťáková pánovi Mikulášovi Mušinkovi. Bez Teréziiných dcér by ostali na cyklostylovanom papieri, hoc osemkrát skopírovanom.

Od Sašu Mušinku, syna profesora Mikuláša Mušinku, som sa dozvedela, že existujú aj magnetické zápisy všetkých 300 piesní, no do vydania tohto spevníka sme nemali možnosť sa k nim dostať. Katka s Martou nielenže vo svojom FS Skejušan obrodili zabudnutý skejušský a starý kamiensky folklór, ony ho obohatili aj svojou autorskou piesňovou tvorbou, keď skomponovali zopár svojich autorských piesní. Niekoľkokrát prišli aj do Skejuša, aby sa tam stretli už s prevažne rumunským obyvateľstvom a naučili sa aj rumunské piesne, zaspievali tam svadobné pásmo na ceste, až sa Skejušania pýtali, čia to je svadba, no hlavne si zo Skejuša priniesli originálne kroje. Biele kroje s krásnymi farebnými vyšívanými kvetmi na ženských aj mužských zásterách, šurcoch, po rumunsky kotrincoch, košeliach, šatkách... Kroje si samy šili aj vyšívali podľa rumunských vzorov. Na pódiách v nich počas svojich mnohých koncertov svietili ako biele fakle.

Keď mi o svojom súbore rozprávala jeho členka Milka Psárová (rodená Rošková) z Kolonice pri Snine, celá akoby rozkvitla. Milka sa vydala do Chomutova za svojho vysokého frajera Milana Psára, ktorý v Chomutove žil so svojimi rodičmi, hoc jeho mama pochádzala z Kolonice a otec z Uliča v okrese Snina. Po svadbe žili a pracovali v Trebišove, tam sa narodil Milan aj jeho brat a potom sa odsťahovali s oboma synmi za prácou do Košíc a neskôr (v roku 1975) do Chomutova. Z Chomutova prišiel Milan na svadbu svojmu bratrancovi do Kolonice a tam sa zoznámil s Milkou, ktorá prišla tancovať na predsvadobnú zábavu, tzv. „zahudovanku“, ktorú platili nevesta a ženích a na ktorej si dievky z dediny vyberali družbov na svad-

bu. Ktorému dali „pokrejdu“ – uvité pierko, tomu ukázali, že sa im páči. Taký svadobný zvyk bol rozšírený v „pujďackých“ dedinách v okrese Snina. A Milke sa zapáčil jej Milan. Do roka sa zobrali, lebo Milka je tiež vysoká žena a takého vysokého mládenca, ako bol Milan, v Kolonici nebolo, a odišla za ním do Chomutova, kde sa im narodili dve deti, dcéra a syn. Po piatich rokoch za ňou prišiel jej brat Peter Roško, ktorý sa pôvodne oženil do Kalnej Roztoky, no manželstvo sa mu nevydarilo, rozviedol sa a prišiel do Chomutova. Tam chodili spolu do gréckokatolíckeho chrámu na cirkevnoslovanskú liturgiu a zoznámili sa tam so sestrami Katkou, Martou, Máriou a Anežkou, za slobodna Marťákovými, a tie ich pozvali do Skejušana, kde zistili, ako krásne Milka a jej brat spievajú. Milka tvrdila, že jej brat Peter spieval omnoho krajšie ako ona, no akosi skoro a predčasne v Chomutove zomrel.

Ja som počula spievať len Milku s Martou a Katkou a ich hlasy tak k sebe pristanú, akoby spievali spolu od narodenia. Marta a Katka majú krásne soprány a Milka krásny alt, ktorými ma potešili počas tých pár hodín, ktoré som spolu s nimi strávila v Katkinom chomutovskom byte.

Keď som pochopila, akú záslužnú prácu robili dcéry Marťákové skoro 35 rokov v Chomutove, kde zachovali piesne svojej mamy Terezy zo Skejuša aj staré piesne z Kamienky a Jarabiny, a že teraz, keď Skejušan zanikol definitívne, môžu zapadnúť do zabudnutia, lebo aj na svojich štyroch kompaktných diskoch spievali tie piesne po pamäti, bez nôt, ako sa ich naučili od svojich rodičov alebo blízkej rodiny v Skejuši a potom na Morave, tak som si povedala, že aj ja môžem maličkou mierou prispieť k tomu bohatstvu vytvorenému rodinou Marťákovou. Koncom roka 2024 som požiadala Fond na podporu kultúry národnostných menšín, jeho rusínsku komisiu, o dotáciu na vydanie spevníka a verila som, že nájdem niekoho, kto piesňové zápisy profesora Mušinku bude vedieť znotovať. K zápisom profesora Mušinku sme sa nedostali, zostali u Katky Romaňákovej v Chomutove, vlastní ich aj jeho syn Alexander Mušinka, no bolo potrebné ešte raz si ženy v Chomutove vypočuť a nahrať ich kamiensko-jarabinsko-skejušské piesne. Poprosila som preto etnografa Timoteja Fedora, svojho kolegu v SNM – Múzeu rusínskej kultúry v Prešove, či by nešiel do Chomutova, nevypočul si a nenahral, ako ženy tieto piesne dvojhlasne spievajú, a či by ich potom neznotoval. Timotej to urobil, pobudol v Chomutove pár dní začiatkom leta toho roku, nahral vyše 50 piesní, znotoval ich 50 a naše Občianske združenie Колысочка – Kolíska tak môže vďaka finančnej podpore z Fondu na podporu kultúry národnostných menšín v roku 2025 vydať našu tretiu hudobnú knihu. Všetky naše hudobné knihy sa rodili ťažko, lebo nie som ani hudobníčka, ani muzikologička, no po svojich rodičoch som zdedila dobrý hudobný sluch a verím, že cítim krásu rusínskych melódií. Myslím si, že spevník sestier Marťákových môže obohatiť našu hudobnú kultúru hoc len tým, že staré skejušsko-kamienske melódie sa nestratia v zabudnutí plynúceho času a vďaka tomuto nášmu spevníku zostanú v pamäti, no predovšetkým v repertoári všetkých zainteresovaných hudobníčok/hudobníkov, speváčok/spevákov a budú tešiť nasledujúce generácie Rusínov aj Nerusínov.

Ďakujem všetkým, ktorí nášmu združeniu pomohli tento vzácny spevník vydať.

Ľuba Kráľová
štatutárka a predsedníčka 0Z Колысочка – Kolíska
Prešov 7. 11. 2025

Реалізоване з фінанчнов підпоров Фонду на підпору культуры народностных меншын, 2025.
Realizované s finančnou podporou Fondu na podporu kultúry národnostných menšín, 2025.

© Авторкы: **Катка Романякова і Марта Ржагова: Співанкы нашой мамкы**
© Зоставователь і автор нотового запису: Мгр. Тімотей Федор
Одповідна редакторка, переклад Предслова із словацького до русиньского языка: ПгДр. Мгр. Люба Кралёва, Пг.Д.
Языкова редакторка русинського тексту: ПгДр. Кветослава Копорова, Пг.Д.
Языкова редакторка словацького тексту: Мгр. Станїслава Спачілова, ПгД.
© Графічне оформлїня, ілустрації і обалка: Сергей Панчак
© Выдало ОЗ Колысочка – Kolíska як свою 19. публікацію
Тоту публікацію, ани нияку єй часть не мож репродуковати без поволїня властника авторьских прав.
Выданя: перше
Тлач: Tlačiareň svidnícka, s.r.o.
Náklad: 150 фалатків
Сторінок: 116
Пряшів 2025

© Autorky: **Katka Romaňáková a Marta Ňáhová: Pesničky našej mamičky**
© Zostavovateľ a autor notového zápisu: Mgr. Timotej Fedor
Zodpovedná redaktorka, preklad Predslovu zo slovenského do rusínskeho jazyka: PhDr. Mgr. Ľuba Kráľová, Ph.D.
Jazyková redaktorka rusínskeho textu: PhDr. Kvetoslava Koporová, PhD.
Jazyková redaktorka slovenského textu: Mgr. Stanislava Spáčilová, PhD.
© Grafická úprava, ilustrácie a návrh obálky: Sergej Pančák
© Vydalo OZ Kolýsočka – Kolíska ako svoju 19. publikáciu
Túto publikáciu ani žiadnu jej časť nie je možné reprodukovať bez súhlasu majiteľa autorských práv.
Vydanie: prvé
Tlač: Tlačiareň svidnícka, s. r. o.
Náklad: 150 kusov
Strán: 116
Prešov 2025

ISMN 979 – 0 – 9010044 – 0 – 5